

τον μένειν τὸν Τουράτζον εἰς τὰ ἐξῆς ἀπὸ τοῦ Κληματίδη διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. 9 †.

DCXIII. (6909—1400) novembri. ind. IX.

De venditione domum infantis.

† Νικόλαος ὁ τοῦ Ἐξωτρόχου ἐκείνου υἱός, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἀνέφρεν, ὡς οὐδὲν ἕτερον αὐτῷ περιεστίν, εἰ μὴ μόνον τὰ πατρικὰ ὀσπήτια αὐτοῦ, ἅπερ ἐδικαιώθη συνοδικῶς μόνον λαβεῖν μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θάνατον, ἀνεικριθεὶς τῇ ἑτεροθαλεῖ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καθὼς τὰ περὶ τοῦτου πλατύτερον διέξεισι τὸ συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ νῦν ἐνδεία παντελεῖ καὶ στενοχωρία πιέζεται διὰ τὴν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλίαν καὶ μάχην, καὶ οὐτε ἔχει, ὅθεν ἂν τραφεῖη, οὐθ' ὅτε διενεργῆσαι, δι' α' καὶ ἐζήτησε καὶ ἤξιωσε πωλῆσαι τὰ ῥηθέντα ὀσπήτια εἰς τε ζωάρκειαν αὐτοῦ καὶ προμήθειαν, ἵνα τι διενεργῆσαι. ἡ γοῶν μετριότης ἡμῶν διὰ τὸ ἀφήλικα εἶναι τὸν τοῦ Ἐξωτρόχου υἱόν, οὐκ ἐβούλετο τοῦτ' ἐπιτρέψαι· κάλιν δὲ τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ κατιδοῦσα, καὶ ὡς οὐδεμίας ἡμέρας τροφήν εὐπορεῖ, οὐτε μὴν ἐνδυμένειαν τὴν τυχοῦσαν, μόλις ἐνέδωκε, τοῦτο γενέσθαι, μήποτε καὶ τοῦ ἀκινήτου κτήματος τοῦ ἀφήλικος ἑντικειομένων ἡμῶν ἀπόλλοιται ὁ ἀφήλιξ, λιμῶ τε καὶ κρύει παλαίων, πλὴν τιμηθῆναι τοῦτο παρὰ εἰδήμονος ἀνθρώπου σὺν ἀφαιρίᾳ τῇ προσηκούσῃ, ὅθεν καὶ ἐπεὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐτιμήθησαν τὰ ῥηθέντα ὀσπήτια τοῦ Ἐξωτρόχου ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιοφύλακος μετὰ τῆς προσηκούσης ἀσφαλείας πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὰ πράγματα εἰς ὑπέρπυρα διακόσια πεντήκοντα, οὐδεὶς δὲ εὐρέθη δοῦναι ταῦτα θελήσας, εἰ μήπου ἡ ἐξαδέλφη αὐτοῦ, κυρὰ Θεοδώρα ἡ Βαροπολίτισσα, δέδωκε διακόσια τεσσαράκοντα, τὰ μὲν τοιαῦτα ὑπέρπυρα διέκρινεν ἡ μετριότης ἡμῶν κεῖσθαι εἰς τὴν τοῦ παιδὸς θεῖαν, Μάρθαν μοναχὴν τὴν Βαροπολίτισσαν, ὡς ἂν λαμβάνη ταῦτά ὁ Ἐξωτρόχος μετ' ἐνδόσεως ἡμετέρας, καὶ μὴ φθειρῇ ταῦτα κακῶς. ἡ δὲ ῥηθεῖσα κυρὰ Θεοδώρα ἡ Βαροπολίτισσα ὑφείλει ἀνενόχλητος μένειν καὶ πάντῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Ἐξω-

τρόχου, έντελοῦς ἡλικίας ἐπιλαβομένου, ἔνεκεν τῆς δεσποτείας τῶν τοιοῦτων ὀσπητίων, ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπωλήθησαν, καὶ τὴν ἀξίαν τιμὴν ἔλαβε πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὰ πράγματα. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCXIV. (9609—1400) novembri. ind. IX.

Controversia dirimitur.

† Ὁ ἐξ ἐθνῶν Νικόλαος προσφυγὼν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἀνέφερεν, ὡς λογαριασμοὺς ἔχων μετὰ τε τοῦ αὐθέντου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κῆρ Γεωργίου τοῦ Ἀγκῶνα, καὶ μετὰ κῆρ Δημητρίου τοῦ Μυροπήτου, φοβεῖται, μήποτε καταδικασθεῖς καὶ ἐλεγχθεῖς ὑφείλων αὐτοῖς πολλὰ, βληθῆ παρ' αὐτῶν εἰς φυλακὴν, μὴ δυνάμενος ἀποδοῦναι αὐτοῖς μὴδὲ τὸ τυχόν, ἐζήτησε οὖν διὰ τοῦτο βοήθειαν τὴν διδομένην τοῖς ἀπόροις χρεώσταις παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. ἐπεὶ οὖν διαμηνυθέντες καὶ οἱ ῥηθέντες συνοδικῶς παρεγένοντο, καὶ ἠξίωσαν, ἵνα μόνον γένηται λογάρισμα μετὰ τοῦ Νικολάου ἐν τῇ Γαλαταῖ, διὰ τὸ εἶναι λατινικῶς γεγραμμένα τὰ κατὰστικα αὐτῶν, βαλόντων ἐκείνων ἕνα καὶ τοῦ Νικολάου ἕτερον, ὃν ἂν βούληται, ἵνα ἀναφανῆ, τί ὑφείλει αὐτοῖς, καὶ ὑπεσχέθησαν, ἵνα μῆτε ἐν φυλακῇ βάλωσιν αὐτόν, μῆτε μὴν ἕτερόν τι κακόν εἰς αὐτόν ἐνδείξωνται, ἀλλ' εἰ μὲν εὐρωσι περιουσίαν αὐτοῦ, ἱκανοθῶσιν ἐξ αὐτῆς, εἰ δὲ μὴ, ἵνα συμφωνήσῃ καὶ διδῶ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, ὑπεξαιρουμένων πρότερον τῶν πρὸς ζωάρκειαν αὐτοῦ τε καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἢ μετριότης ἡμῶν ἐνέδωκε τοῦτο γενέσθαι, διαγινώσκει τε, ἵνα μὴδὲν ἔχη τις ἐξ αὐτῶν ἄδειαν μετὰ τὸν λογαριασμόν ἢ εἰς φυλακὴν αὐτόν ἐμβαλεῖν ἢ βίαιόν τι καὶ κακωτικόν εἰς αὐτόν ἐνδείξασθαι ἢ εἰς ἕτερόν τινα θανειστήν ἑαυτῶν παραδοῦναι τοῦτο, ἀλλ' εἰ μὲν εὐρωσι περιουσίαν αὐτοῦ, ἵνα κρατῶσι ταύτην καὶ ἱκανοποιῶνται ἐξ αὐτῆς, εἰ δὲ μὴ εὐρωσι περιουσίαν αὐτοῦ, ἵνα διατηρῆται ὁ ῥηθεὶς Νικόλαος ἀνεγόχλητος ἀπ' αὐτῶν, καὶ διενεργῆ δουλείαν αὐτοῦ, καὶ πρῶτον μὲν ἐκβάλῃ τι πρὸς ζωάρκειαν αὐτοῦ τε καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, εἶτα τὸ περισσεῦον ἀποδιδῶ εἰς τὸ χρέος αὐτῶν, ὅσον ἀνα-

φανείη. εἰ δὲ μετὰ τὸν λογαριασμόν καὶ φανέρωσιν τοῦ χρέους αὐτῶν ἢ εἰς ἐξοδὸν τινα τὴν τυχοῦσαν εἰς τὸν λογαριασμόν αὐτῶν ἐμβά-
λουσιν, ἔπει καὶ τοῦτο ὑπεσχέθησαν, ἀνέξοδον αὐτὸν πάντη διατηρή-
σαι. ἢ εἰς φυλακὴν ἀποκλείσωσιν αὐτὸν, ἢ εἰς δανειστὴν ἑαυτῶν πα-
ραδώσουσι τοῦτον, παρὰ τὴν συναδικὴν αὐτῶν ὑπόσχεσιν, ὑπὸ βάρος
φρικώδους ἀφορισμοῦ ἔχει αὐτοῦς, τὸν τε ῥηθέντα Ἀγκῶνα καὶ τὸν
Μυροπήτην, ἢ μετριότης ἡμῶν, ἧς καὶ τὸ παρὸν ἀπολέλυται γράμμα
τῷ Νικολάῳ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCXV. 6909 (1400) decembri. ind. IX.

Professio fidei Nicolai Contari.

† Νικόλαος Κοντάρης ὑπέγραφα †.

† Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα κ. τ. λ. ἀμήν. πρὸς τοῦτοις ἀποβάλλομαι τὴν παρὰ τῶν Λατίνων γενομένην προσθήκην ἐν τῷ ἀγίῳ συμβόλῳ τὴν λέγουσαν, ὅτι ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, πιστεύω γάρ, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς, ἀποβάλλομαι δὲ καὶ πάντα τὰ ἔθιμα αὐτῶν καὶ τὴν πολιτείαν καὶ διαγωγὴν, ὅσα εἰσὶν ἔξω τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀποστολικῆς καὶ καθολικῆς τῶν ἀγίων ἀποστόλων καὶ κατέρων, καὶ στέργω καὶ φρονῶ, ὅσα ἡ ἅγια ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, καὶ προσέρχομαι ὀλοφύχως τῷ παναγιωτάτῳ μου δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, τῷ κῆρ Ματθαίῳ, καὶ τῇ περὶ αὐτὸν θείᾳ καὶ ἱεραῖ συνόδῳ. μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. θ' τοῦ 5^{ου} ἐννάτου ἔτους †.

DCXVI. 6909 (1400) decembri. ind. IX.

Theophanes, metropolita Heracleas, constituitur exarchus Thraciae et Macedoniae.

I. † Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος ἀνατίθησθε σοι, τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἡρακλείας, προέδρῳ τῶν ὑπερείμων καὶ ἐξάρχῳ πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, ἐξαρχικῷ λόγῳ τὴν οἰκονομίαν καὶ πνευματικὴν ἄμεινον καὶ ἐπισκοπικὴν διοίκησιν τῶν κατὰ τὴν Θράκην τε καὶ Μακεδονίαν, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν Μαύρην Θάλασσαν χηρευουσῶν ἀγιωτάτων μητροπόλεων καὶ ἐκκλησιῶν,

διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι ἡμῖν κατὰ τὸ παρὸν γνησίους ἀρχιερεῖς ταύταις
 ἐγκαταστήσαι, ὅς καὶ ὑφείλει πνευματικῶς ἐπισκέπτεσθαι ταύτας καὶ
 τὰ ἐν ταύταις ἐξετάζειν καὶ διενεργεῖν τῆς κανονικῆς ἐχόμενα ἀκρι-
 βείας καὶ διαταγῆς, ὡς γὰρ εἰς τοὺς ὑπὸ σε πρᾶος ὑφείλεις εἶναι καὶ
 θεραπευτικός, ἡμερος, εὐπρόσιτος, προσηγῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀμαρτάν-
 οντας ἄπαντας ἀναίδην ἐλεγκτικός (τὸν γὰρ ἀμαρτάνοντα ἐνώπιον
 πάντων, φησὶν, ἐλεγε) ὡς περ' οὖν εἰς τοὺς ὑπὸ σε ταῦτα τηρεῖν ὑφεί-
 λεις, ὡς περ' ἔφη, θεοῦ χάριτι, καὶ εἰ, τοῦτο γὰρ κάλαι πεπληροφορή-
 μεθα, οὕτω καὶ πρὸς τὰς ἀρτί ἐμπειστυομένας σοι ἐκκλησίας παρὰ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τοὺς ἐν ταύταις κληρικούς ὑφείλεις πρᾶος
 εἶναι, ἀόργητος, ταπεινός, μακρόθυμος, εἰρηνικός, ἔστιν οὐ εἰς τὸ παρ-
 αιτεῖσθαι τὰ ἀφορώντα εἰς πρόσωπόν σου, καὶ ἀστηρός καὶ ἐλεγκτι-
 κός, ὅταν ἢ περιφρόνησις οὐκ εἰς σέ, ἀλλ' εἰς τὸν θεόν ἀφορᾷ καὶ
 εἰς ββρίν καὶ μῶμον τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, χρημάτων καταφρονεῖν,
 ἐπεὶ ταῦτα καὶ μάλιστα τυφλοὶ τὸν λογισμὸν καὶ οὐκ ἔα τὰ θεόντα,
 ὡς δεῖ, συνορᾶν τε καὶ διακρίνειν, ἐγκράτειαν, δικαιοσύνην, ἀσκεῖν
 ἐλεημοσύνην, γίνεσθε γὰρ φησὶν ἡ θεία γραφή, οἰκτιρμονες, ὅτι ὁ
 πατὴρ ἡμῶν οἰκτιρμῶν ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς, ὑπο-
 γραμμὸν καὶ τύπον πᾶσι τοῖς ἐμπειστυομένοις σοι εἶναι, προηγουμέ-
 νως μὲν πάσης εὐλαβείας καὶ κοσμιότητος, τῆς περὶ τὰ θεία δὲ μᾶ-
 λιστα σπουδῆς τε καὶ προσοχῆς, τῶν συνάξεων μὴ ἄλιγωρεῖν καὶ τῆς
 ἀδιακόπου ἐπτάκις αἰνέσεως τοῦ κυρίου, διενεργεῖν δὲ τὰ ἐν ταύταις
 ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ὑφείλεις πάντα, τὰς τε χειροτονίας τῶν ἀνα-
 γνωστῶν, ὑποδιακόνων τε καὶ διακόνων καὶ πρεσβυτέρων, ἔτι δὲ καὶ
 τὰς καθιερώσεις τῶν θείων καὶ ἱερῶν ναῶν, ἄνευ τῆς οἴασου ἀπαι-
 τήσεως ἢ δόσεως, δωρεὰν γὰρ φησὶν, ἐλάβετε, δωρεὰν δότε, καὶ ὅτι
 οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐπτά συν-
 ὄδων ἀπαγορεύουσιν ὅλως τὸ ἐπὶ χρήμασιν ἢ χειροτονῆσαι τινα ἢ χει-
 ροτονῆθῆναι, καὶ χαλεπῇ ὑπάγουσι καταδίκη τὸν τοῦτο τολμήσοντα,
 τὰς δὲ τῶν θείων καθιερώσεις ναῶν ὑφείλεις ποιεῖν ἐν αὐταῖς ἐπὶ
 σταυροπηγίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, διὰ τὸ ἀνάγκη εἶναι ἐπ' ὄνοματι
 ἐπισκόπου καθιεροῦσθαι αὐτοὺς, γνησίου τοίνυν μὴ ὄντος ταύταις,
 ὑφείλεις ἐπὶ τῷ τοῦ οἰκουμενικοῦ ὀνόματι τούτους καθιεροῦν, οὕτω
 μέντοι, ὡς γνησίων ἀρχιερέων ἐν αὐταῖς χειροτονηθέντων, εὐρίσκεισθαι
 καὶ τοὺς ἀρτίως ἀνεγερθησομένους ναοὺς ὑπὸ τῆν αὐτῶν ἐφορίαν

καὶ πνευματικὴν ἀνάκρισιν καὶ διοίκησιν καὶ μνημονεύειν κάκεινους ἐν αὐτοῖς, ὡς γνησίους ἐπισκόπους, ἄλογον γὰρ δοκεῖ τῇ ἡμῶν μετριότητι, διὰ τὸν καιρὸν ἐμποδισμοῦ ὄντος, γνησίους ἐν αὐτοῖς καταστήσαι ἀρχιερεῖς, ἡμᾶς καταπραγματεύεσθαι καὶ παραιεῖσθαι τὰς ἐνορίας αὐτῶν. ἔσονται τοίνυν καὶ αἱ νεοεργηθῆσόμεναι ἐκκλησίαι ἐκ' ἐνόματι τῆς ἡμῶν μετριότητος διὰ τὴν ἀνάγκην, καὶ γνησίων ἀρχιερέων χειροτονηθέντων ἐν αὐταῖς ὑπ' αὐτοῦς ὡς καὶ αἱ πρότερον ὑπ' αὐτοῦς τελοῦσαι. ἀπὸ τῶν κρίσεων μηδὲν λαμβάνειν διακελευόμεθα, μήτε πρὸ τῶν κρίσεων, μήτε μετὰ τὰς κρίσεις, πόσα γὰρ ἐντεῦθεν κακὰ τίκτεται, παντὸς μᾶλλον οἶδεν ἢ σὴ ἱερότης. ἀπὸ δὲ γε τῶν συνοικεσίων, ὅπερ ἕκαστος προαιρεῖται, τοῦτο ὀφείλεις λαμβάνειν ἀρκεῖσθαι, καὶ θεῷ γὰρ φίλον τὸ κατὰ δύναμιν. ἐπὶ τούτοις γὰρ γέγονε καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη σοι τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἡρακλείας, προέδρῳ τῶν ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχῳ πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, κῆρ Θεοφάνει, εἰς ἀσφάλειαν ἐν ἔτει 5 8 3 †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴν Ἰ. δεκεβρίῳ ἰνδ. 3 †.

II. † Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἡρακλείας, πρόεδρε τῶν ὑπερτίμων καὶ ἐξαρχε πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σὴ ἱερότητι. τὰ γράμματα τῆς σὴς ἱερότητος διεκομίσθησαν τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ ἐγνωρίσαμεν ἐξ αὐτῶν περὶ ὧν ἔγραψες, διεκρίναμεν οὖν, καὶ ἐγένετο ἐνταλτήριον γράμμα εἰς σὲ περὶ τῶν χηρευουσῶν ἐκκλησιῶν ἐν τε τῇ Θράκῃ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ πάση καὶ ἐν τε τῷ ἄνω πόντῳ κατὰ τὴν δύσιν, ἵνα ἐπισκέψῃ ταύτας κανονικῶς, καὶ διενεργῆς πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐν αὐταῖς ἐξαρχικῶς, μέχρις ἂν, θεοῦ διδόντος, χειροτονηθῶσιν ἐν ταύταις γνήσιοι ἀρχιερεῖς. οἶδαμεν οὖν, ὅτι τὰ ἐν ταύταις θεοφιλῶς διοικήσεις τῇ ἐνούσῃ σοὶ ἀρετῇ καὶ θεοφιλεῖ πολιτείᾳ, πλὴν ἀξιοῦμεν, εἰς ἄκρον τὸ ἀπρόσκοπον τήρησον καὶ τὴν κανονικὴν εἰς πάντα ἀκρίβειαν, ὡς ἂν μᾶλλον καὶ

θεός δοξασθῆ διὰ σοῦ, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ταῦτα πληροφορηθεῖσα ἀποδέξεται σε τῆς καλῆς οἰκονομίας, καὶ εὐξεται σοι παρὰ θεοῦ πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον. τὰ δὲ ἡμέτερα ὅπως ἔχουσιν, οἶδας μᾶλλον πάντων· εἴ τι οὖν δύνασαι, βοήθει ἔργῳ τε καὶ εὐχαίς. περὶ δὲ τοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, εἶπερ ἐν χρεῖα γένηται τούτου, ὡς γράφεις, ἀπολύομεν τοῦτον, καὶ ἐκχωροῦμέν σοι χρήσασθαι τούτῳ πρὸς ὅπερ ἂν δόξῃ σοι ἀρμόδιον. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †

† Ἔιχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DOXVII. Sine anno.

Controversia dirimitur.

† Ὁ οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῆρ Νικόλαος ὁ Μακροδοῦκας, καὶ κῆρ Λουκάς ὁ Λινάρδος, κατὰ πνεῦμα υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀναδραμόντες εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένῃν, ἐγκλήσιν ἐποιήσαντο κατὰ Στυλιανοῦ τοῦ Χαλκεοπούλου, εἰπόντες, ὡς ὑφείλει αὐτοῖς ὑπέρορα πολιτευόμενα διὰ χαράγματος τριακκόσια, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑπέβηκεν εἰς αὐτοὺς εἰς ἐνεχρον τὰ περὶ τὸν Κωνηγόν καπηλικὰ ἐργαστήρια αὐτοῦ καὶ ἀπλῶς πάντα, ὅσα ἔχει ἐκεῖσε, συμφωνήσας, ὡς ἐντὸς διωρίας χρόνων γ' ἀποδῶ πάντα πρὸς αὐτοὺς· ἧς δὴ παραδραμούσης, ἐπεὶ καὶ μετ' ἐκείνην παρήλθον ἤδη καὶ ἄλλοι τρεῖς χρόνοι, καὶ οὐκ ἔδωκε ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἐζήτησαν καὶ ἠξίωσαν ἀντικριθῆναι συνοδικῶς αὐτῷ. παρῶν δὲ καὶ ὁ Χαλκεόπουλος καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογησασθαι προτραπείς, ἀρνήσασθαι μὲν τὸ τοιοῦτον χρέος οὐκ ἠδυνήθη, ἐνεφάνισαν γὰρ τὸ τῆς συμφωνίας αὐτῶν γράμμα, διαλαμβάνον τὸ τοιοῦτον χρέος, εἰς ὃ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐδιδάχθη τὸν βοηθοῦντα αὐτῇ νόμον ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ προικί, καὶ παρητήσατο πᾶν, εἴ τι εἶχεν εἰς ταῦτα δίκαιον, καὶ ἕστερξε προτιμᾶσθαι τὸ τοιοῦτον χρέος καὶ τῆς ἰδίας προικός. ἐπεὶ δὲ ἀνεφάνη συνοδικῶς, ὡς πρὸ τοῦ τοιοῦτου χρέους συνεφώνησε δοῦναι τῇ ἀνεφίᾳ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν τοιούτων ὀσπητίων μέρος ὑπερπύρων ρ', οὐκ ἔφθασε δὲ δοῦναι αὐτῇ τούτο, διὸ καὶ ἐδικαιώθη ἡ ἀνεφία αὐτοῦ λαβεῖν τὸ τῶν ἑκατὸν ὑπερπύρων μέρος πρὸ τῶν ῥηθέντων χρεωφειλετῶν αὐτοῦ, ἠξίωσαν οἱ ῥηθέντες χρεωφιλῆται διατιμηθῆναι πάντα τὰ

ῥηθέντα ὁσπήτια τοῦ Χαλκεσπούλου, ὡς ἂν ἰκανωθῶσι καὶ αὐτοὶ ἐξ αὐτῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἀνεψιᾶν αὐτοῦ τὰ τῶν ἑκατὸν ὑπερπύρων μέρος τὸ εἰς προῖκα συμφωνηθέν αὐτῇ πρὸ τοῦ ὑποτεθῆναι εἰς τὸ χρέος αὐτῶν τὰ τοιαῦτα ὁσπήτια, διαγνώσει τοίνυν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπέστησαν τοῖς τοιοῦτοις ἐργαστήρισι οἱ τιμιώτατοι ἐξωκατάκλητοι τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, διάκονοι, ὃ τε μέγας σακελλάριος ὁ Ἀσινάρης, καὶ ὁ μέγας χαρτοφύλαξ, ὁ Βαλσαμῶν, καὶ ὁ πρωτεύδικος, ὁ Εὐγενικός, οἱ καὶ βᾶρος ἀφορισμοῦ ἐκφωνήσαντες κατὰ τῶν προσκληθέντων ἐκτιμητῶν, ὑφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν (οὗτοι δὲ ἦσαν ὁ παλατοφύλαξ ὁ Μακέδων καὶ ὁ Θεοχάριστος καὶ ὁ) εὖρον τὴν τιμὴν αὐτῶν ἀρκούσαν πρὸς τε ἀπόδοσιν τῶν τῆς ἀνεψιάς τοῦ Χαλκεσπούλου ἑκατὸν ὑπερπύρων καὶ ἰκάνωσιν καὶ τῶν τριακοσίων ὑπερπύρων τοῦ χρέους καὶ ἔτι περισσεύοντά τινα καὶ τῷ Χαλκεσπούλῳ. ὁ μὲν οὖν Χαλκεσπούλος ἡξίου, ὡς ἐπεὶ ἐτιμήθησαν τὰ ῥηθέντα ἐργαστήρια αὐτοῦ, δοθῆναι αὐτῷ διωρίαν, ὡς ἂν εἰ μὲν ἐντὸς ταύτης δυνήθῃ καὶ ἀποδῆ αὐτοῖς τὰ ῥηθέντα τριακόσια ὑπέρπυρα αὐτῶν, ἔχη αὐτὸς τὰ ἐργαστήρια αὐτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἔχωσιν αὐτοὶ ταῦτα κατὰ τελείαν δεσποτείαν καὶ κυριότητα, ὃ καὶ οἱ ῥηθέντες ἔστερξαν χρεοφειλέται αὐτοῦ, μόνον εἶπερ ἐγκρατεῖς ἀπὸ τῆς σήμερον γένωνται τῶν διατιμηθέντων οἰκημάτων εἰς ποσότητα τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς ὑπερπύρων, ὅθεν καὶ ἐπεὶ ἐτιμήθησαν τὰ δύο μικρὰ ἐργαστήρια μετὰ καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀδλῇ καταχύματος καὶ τῆς σκεπαστῆς εἰς ὑπέρπυρα ἐξηκονταεννέα, τὸ δὲ μέγα καπηλικὸν ἐργαστήριον εἰς ὑπέρπυρα διακόσια εἰκοσιπέντε, ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ ὑπέρπυρα διακόσια ἐνενηκοντατέσσαρα, ἡ μετριότης ἡμῶν διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, κρατεῖσθαι μὲν ταῦτα ὑπὸ τῶν ῥηθέντων χρεώφειλετῶν τοῦ Χαλκεσπούλου καὶ ἐφορᾶσθαι τοῦ μηδὲν ἐργάσασθαι τὸν Χαλκεσπούλον εἰς αὐτά, ἀνευ τῆς γνώμης καὶ εἰδήσεως αὐτῶν, ἔχειν δὲ τὸν Χαλκεσπούλον ἄδειαν μέχρι παραδρομῆς μηνῶν ἐξ εἰ μὲν δυνήθῃ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὰ ῥηθέντα ὑπέρπυρα, ἄπερ ὀφείλει αὐτοῖς, ἔχειν τὰ ῥηθέντα ἐργαστήρια αὐτοῦ ἀνενοχλήτως ἀπ' αὐτῶν, ὁμοίως ἂν δυνήθῃ ἢ ἐνεχθῆσθαι ταῦτα ἢ πωλῆσαι πρὸς ἕτερόν τινα εἰς πλείονα τιμὴν ἢ ἐνοπιοθήκως ἀποδοῦναι ταῦτα πρὸς τινα, ἵνα δηλοποιῇ τοῦτο καὶ τοῖς ῥηθεῖσι, καὶ εἰ μὲν βούλονται, πρατιμώνται οὗτοι εἰς τὴν πράξιν, ὅποια πυτ' ἂν ἦ.

εἰ δὲ μὴ, ἵνα ποιῆ μὲν τὴν πράξιν ὁ Χαλκεόπουλος, λαμβάνωσιν οὗτοι δὲ τὰ ὑπέρπυρα αὐτῶν τῶν ἐξ δὲ μηνῶν παρελθόντων, εἴπερ οὐδὲν δυνηθῆ ὁ Χαλκεόπουλος ποιῆσαι τι τῶν ῥηθέντων, τότε ὑφείλουσιν ὁ τε Μακροδοῦκας καὶ ὁ Λινάρδος ἔχειν τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα ὁσπήτια ἀνενοχλήτως ἀπὸ τοῦ Χαλκεοπούλου κατὰ τελείαν δεσποτείαν καὶ κυριότητα. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν· ἀπελύθη τῆ κ' Ϛ.

DCXVIII. (6909—1401) ianuario. ind. IX.

Professio fidei Bartholomaei cuiusdam.

† Ὁμολογία τοῦ ἀπὸ Λατίνων ἀνελθόντος Βαρθολομαίου †.

† Πιστεύω εἰς ἓνα θεόν κ. τ. λ. ἀμήν. καὶ ὁμολογῶ, ὅτι γνησίως καὶ ὀλοφύχως προσέρχομαι τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀποβάλλομαι πάσαν τὴν δόξαν τῶν Λατίνων, τὴν προσθήκην τὴν εἰς τὸ ἅγιον σύμβολον τὴν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος τὴν λέγουσαν, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, πιστεύω γάρ, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἀποβάλλομαι δὲ καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἔθιμα αὐτῶν, τὰ τε ἐκκλησιαστικά καὶ τὰ ἄλλα, στέργω δὲ καὶ φρονῶ πάντα, ὅσα φρονεῖ καὶ στέργει ἡ ἀγιωτάτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἧς νῦν προστάτης ὁ ἀγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὁ κῆρ Ματθαῖος. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα μου ὁμολογία. μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCXIX. (6909—1400) 6. ianuarii. ind. IX.

Sententia de debito.

† Μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. θ' ἀπεδείχθη ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ὄφελεν ὁ Μεληθόνης πρὸς τὸν κῆρ Μάρκον τὸν Συναθηγόν ὑπέρπυρα τριάκοντα πέντε, δέδωκεν οὖν αὐτῷ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπέρπυρα δέκα, ἐτάχθη δὲ, ἵνα δῶ αὐτῷ ἀρτίως καὶ ἕτερα ὑπέρπυρα δέκα, μετὰ δὲ παραδρομῆν μηνῶν πέντε, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς σήμερον, ἧτις ἐστὶν ε' τοῦ ῥηθέντος μηνός, παρέχῃ αὐτῷ καθ' ἕκαστον μῆνα ὑπέρπυρα β', μέχρις ἂν ἀποφλήσοι αὐτὸν εἰς ἅπαν τὸ χρέος αὐτοῦ. εἰ μὲν οὖν ἐκπληροῖ ἅπαν,

ἤπερ ὑπεσχέθη ῥαδίως, εὖ ἂν ἔχοι, εἰ δ' οὖν, ἐτάχθη, μᾶλλον δὲ ὑπέ-
 θηκεν ἑαυτὸν εἰς τὸ τοιοῦτον χρέος ὁ ἐντιμώτατος διδάσκαλος τοῦ
 Ἀποστόλου, ἵνα παρέχη αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ, εἴπερ ἀνυποστατήσει ὁ
 Μεληδόνης. καὶ διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

DCXX. (6909—1401) februario. ind. IX.

Sententia de debito.

† Μηνὶ φεβρουαρίῳ Ἰνδ. θ' ἐλθούσα ἡ μήτηρ Βρανᾶ τοῦ Γον-
 νάρη ἐμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου, ὑπέθηκε (τὸ τίμημα αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς χάριν
 ὧν αὐτὸς πρὸς τὸν Κατακαλῶν χρεωστὴ ὑπερπύρων πεντήκοντα, καὶ
 ἐτάχθη, ὡς ἂν γράψῃ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς
 πατριάρχης τῇ ἱερωτάτῃ μητροπολίτῃ Ἰρακλείας περὶ τούτου, καὶ εἰ
 μὲν ἐξετάσας εἴροι ἐκείνος, ὡς δέδωκεν ὁ Βρανᾶς τῇ Κατακαλῶν
 τόκους χάριν αὐτῶν, ὅσους ἂν εἴροι, διαβιβασθῶσι μὲν εἰς τὸ κεφάλαιον,
 τὰ δὲ πλεῖω ἐνέχεται αὐτὰ ἀποδοῦναι ἐκ τῶν αὐτῆς εἰς χρό-
 νον ὀλόκληρον διὰ τριῶν καταβολῶν τῇ μέρει τοῦ Κατακαλῶν, ἀλλ'
 εἴπερ καὶ πάντα ἀποδειχθῇ ὑπείλων ὁ Βρανᾶς, καὶ τότε οὕτως ὠφεί-
 λει εἰς χρόνον ὀλόκληρον παρασχεῖν διὰ τριῶν καταβολῶν, εἰ δ' οὐ
 ποιήσει, καθὼς ὑπεσχέθη, ἵνα ἱκανοποιῆται ὁ Κατακαλῶν ἀπὸ τοῦ
 βίου τῆς μητρὸς τοῦ Βρανᾶ. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη †.

DCXXI. (6909—1401) ianuario. ind. IX.

De fundo ecclesiae Immaculatae in urbe Cypri.

† Ἡ κατὰ πνεῦμα θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρὰ Εἰρήνη
 ἡ Παλαιολογίνα, περὶ τινῶν ὧν εἶχεν ἀναγκαίων ὑποθέσεων, συνοδι-
 κῶς ἀπαντήσασα ἐζήτησε θεραπείαν γενέσθαι καὶ τὴν προσήκουσαν
 διόρθωσιν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὸν ἀπὸ γονικότητος καὶ
 αὐτῇ διαφέροντα πάνσεπτον καὶ θείον ναόν, τὸν ἐπ' ὀνόματι τι-
 μώμενον τῆς παναγίας μου καὶ ἐπικεκλημένον τῆς Ἀπολύτου, οὗ δὲ
 θείου ναοῦ τὴν κτηματικὴν ὑπόστασιν, ἀρκοῦσαν πρὸς τε λυχναιφίαν τε
 καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ καὶ πρὸς αὐτάρκειαν τοῦ
 ἐξοπηρετεῖσθαι μέλλοντος ἐν αὐτῷ ἱερέως, διμερίσαντο οἱ σπγγγενεῖς
 καὶ κληρονόμοι αὐτῆς, τὸν ναόν ἔρημον ἐπιμελείας πάσης καταλιπόν-
 τες· ἤξιωσεν οὖν διὰ ταῦτα τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν ἐπινοήσασθαι

τὴν ἡμῶν μετριότητα, διεκρίθη μὲν οὖν τότε καὶ εὐρεθῆναι καθαρῶς
 καὶ ἐξετασθῆναι τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματα δι' ἐπιστασίας τοῦ τε τι-
 μιωτάτου πρωτεκδίκου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης
 ἐκκλησίας, διακόνου, κῆρ Γεωργίου τοῦ Εὐγενικοῦ, καὶ τοῦ θεοφιλε-
 στατοῦ λογοθέτου, διακόνου, κῆρ Μανουὴλ τοῦ Βαλσαμῶν, ἐν ἀγίῳ
 πνεύματι ἀγαπητῶν υἱῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος, οἱ καὶ ἐπιστάντες τῷ
 τοιοῦτῳ θείῳ ναῷ, εὐρον τὰ αὐτοῦ κτήματα ἀρκοῦντα πρὸς ὑπηρεσίαν
 τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ οἰκεῖος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου
 αὐτοκράτορι, κατὰ πνεύμα ρίος τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἀνδρόνι-
 κος ὁ Παλαιολόγος, καὶ ὁ θεῖος αὐτοῦ, ὃ ἐν μοναχοῖς κῆρ Δαυίδ ὁ
 Παλαιολόγος, μόνοις αὐτοῖς διαφέρειν τὴν τοῦ ῥηθέντος ναοῦ κητο-
 ρεῖαν μετὰ τῶν αὐτοῦ κτημάτων διατείνοντο, καὶ μᾶλλον τὴν Παλαιο-
 λογίαν ἀρκάσαι τὴν τοῦ ναοῦ νομὴν καὶ εἰς ἀμπέλιον φυτεῦσαι αὐ-
 τὴν ἔλεγον καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ἀποκλείσαι, καὶ μηδὲν κητο-
 ρικὸν δίκαιον ἔχειν αὐτὴν ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ διαβεβαιοῦντο, ἡ με-
 τριότης ἡμῶν συνοδικῶς διέκρινε, πάντα κινηθῆναι καὶ εὐρεθῆναι τὰ
 τε τοῦ ναοῦ ἅπαντα δίκαια, καὶ τίσιν ἀνήκει ἡ αὐτοῦ κητορεία. πα-
 ραγενομένων τούτων καὶ τῶν μερῶν ἀμφοτέρων, ἐνεφάνισεν ὁ Παλαιο-
 λόγος γράμμα, ὅπερ ἐποίησεν ὁ εὐνοῦχος ἐκεῖνος, ὁ Φιλιαλήτης, πρὸς
 τὴν περιπόθητον θεῖαν τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου, τὴν πρωτοβεστιαρίαν
 ἐκείνην, ἐκδοῦσαν πρὸς αὐτὸν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐκεῖνος ἀνήγειρε τὸν
 ῥηθέντα θεῖον ναὸν, ὃ διελάμβανε, μετὰ τὸν ἐκεῖνου θάνατον ἐπανα-
 κάμπτειν τὸν τοιοῦτον θεῖον ναὸν πρὸς τοὺς κληρονόμους ἐκείνης, οὗ
 δὴ Φιλιαλήτου τὸ χρεῶν ἐκμετρήσαντος, ἐπεὶ δύο παῖδες εὐρέθησαν
 τῆς πρωτοβεστιαρίας ἐκείνης, ὃ τε προρρηθεὶς μοναχός, κῆρ Δαυίδ ὁ
 Παλαιολόγος, καὶ ἡ τοῦτου ἀδελφή, κυρὰ Θεοδώρα ἡ Παλαιολογίνα,
 περιήλθον εἰς τούτους τοὺς δύο ἡ τοῦ ναοῦ κητορεία τε καὶ διοί-
 κησις, ἧς καὶ αὐτῆς ἐκμετρησάσης τὸ ζῆν ἀδιαθέτου, ἀπέμεινε τὸ
 ἀνήκον αὐτῇ κληρονομικὸν δίκαιον πρὸς τοὺς γνησίους παῖδας αὐτῆς,
 τὸν τε Παλαιολόγον κῆρ Ἀνδρόνικον καὶ τὴν γνησίαν ἀδελφὴν αὐ-
 τοῦ, κυρὰν Εἰρήνην τὴν Παλαιολογίαν, ὡς εὐρίσκεισθαι αὐτὴν τε-
 ταρτημόριον κητορείας ἐν τῷ ναῷ ἔχουσαν, τοῦ μοναχοῦ μὲν κυροῦ
 Δαυίδ τὸ ἥμιον ἔχοντος, ὡς υἱοῦ γνησίου τῆς πρωτοβεστιαρίας ἐκεί-
 νης, τοῦ δὲ τῆς ἀταδέλφης αὐτοῦ μέρους, κυρὰς Θεοδώρας τῆς Πα-
 λαιολογίνης, διαιρεθέντος εἰς τοὺς δύο γνησίους αὐτῆς κληρονόμους,

τόν τε Παλαιολόγον κῦρ Ἀνδρόνικον καί τὴν Παλαιολογίναν κόραν Ἑλληνην, ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ περὶ τῆς νομῆς τοῦ ναοῦ, ἦν καταφυτευθῆναι ὁ Παλαιολόγος ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ διεταίνετο, ἐπιστατηθῆναι ἔδει παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡς ἂν διακριθῆι τὸ περὶ τούτου κατὰ τὸ δέον, ἐπέστη καὶ αὐτῇ τῷ τοιοῦτῳ θείῳ ναῷ, καὶ εἶρε μὲν τὴν ῥηθείσαν νομὴν τοῦ ναοῦ καταφυτευθείσαν ὑπὸ τῆς Παλαιολογίνης, πλὴν προέλαβεν ἢ τῆς τοιαύτης νομῆς δίοδος πρὸς τὴν δημοσίαν ὁδὸν καταφραγείσα καὶ πρὸς ἀμπέλιον μετασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πεπραγωμένου ἐκείνου, οὗ γενομένου συνέβαινε καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας νομὴν ἀχρηστον γίνεσθαι παντελῶς, μηδενὸς ἐκείθεν εἰσελθεῖν δυναμένον, διὰ τὸ ταύτην ὑπὸ τῆς ἐρημίας ἀχρειωθῆναι καὶ τοῦ Πεπραγωμένου, διεκρίνεν οὖν ἢ μετριότης ἡμῶν, ἀντὶ τῆς τοιαύτης νομῆς ἀνοίξει τῷ τοιοῦτῳ θείῳ ναῷ νομὴν ἀπὸ τῆς ἀλλῆς τῆς Παλαιολογίνης ἀντὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς καταφυτευθείσης ἀχρηστοῦ νομῆς, ἣν οὐδὲ αὐτὴν λόγῳ θυναστίας ἔλαβεν ἢ Παλαιολογίνα, ἀλλὰ τοῦ ῥηθέντος μοναχοῦ κῦρ Δαυίδ τοῦ Παλαιολόγου πεπρακότος ταύτην αὐτῇ ἐπὶ ῥητῷ τιμήματι, εἰ καὶ ὁ δημῶδης λόγος ἐπὶ τούτοις ἐτηρήθη, ὁ μὴ ἔχων ἐπὶ τούτοις ἐπῶλει, καὶ ὁ μὴ φρονῶν ἠγόραζε. στερχθέντος τοιγαροῦν ὑπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἔχειν τὴν Παλαιολογίναν τὴν καταφυτευθείσαν ἐκείνην ἀχρηστον νομὴν καὶ ἀνοίξει αὐτὴν ἄλλην δίοδον ἀπὸ τῆς κύλης αὐτῆς, ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, ὁ Παλαιολόγος, ἠέλιου τὴν τοιαύτην νομὴν ἀκώλυτον ἔχειν εἰς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ, νομὴν ἔχων καὶ ὕδαρ ἀντλεῖν ἐκ τοῦ τῆς ἐκκλησίας φρέατος· διεγνώσθη καὶ περὶ τούτου ἢ μετριότης ἡμῶν, ἀκώλυτον μὲν ἔχειν τὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἴσοδον, ἱεράς λειτουργίας, ἐπιτε ὄρθρου καὶ ἑσπερινοῦ ὕμνου ἐν αὐτῇ τελουμένων, χάριν δὲ τοῦ ἀμπελίου αὐτοῦ ἢ τῶν εἰς χρεῖαν αὐτοῦ εἰσαγομένων τε καὶ ἐξαγομένων, μηδὲν ἐκ τῆς νομῆς τῆς ἐκκλησίας εἰσάγεσθαι καὶ ἐξάγεσθαι, ἀλλὰ ταῦτ' ἀνεργεῖν ἐκ τῆς ὑπιοθεν νομῆς τοῦ ἀμπελίου αὐτοῦ, τὴν δὲ τοῦ ὕδατος χρῆσιν ἔχειν αὐτὸν μόνον, ὅταν ἐργάτας ἔχη ἐν τῷ ἀμπελίῳ αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ ἢ Παλαιολογίνα ἰδιοποιεῖσθαι τὸν ναὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, τὸν Παλαιολόγον, διεταίνετο βούλεσθαι καὶ ὡς ἀμπελοικίαν τούτῳ χρῆσθαι, καὶ τὰ τοῦ ναοῦ κτήματα καταχρῆσθαι τὸν τε θεῖον αὐτῆς ἔλεγε βούλεσθαι τὸν μοναχὸν κῦρ Δαυίδ καὶ τὸν ῥηθέντα ἀδελφὸν αὐτῆς, ἐζήτει δὲ, ὡς ἂν ἐχδοθῆ ὁ τοιοῦτος θεῖος

ναός πρὸς ἱερέα συνάμα τῷ ἐν τοῖς εἰρήμασιν αὐτῆς θείῳ ναῷ ἐπὶ τῷ φάλλεσθαι καὶ ἀμφοτέρους ὑπ' αὐτοῦ καρπούμενους καὶ τὰ τῶν δύο ναῶν κτήματα, ὃ δὲ Παλαιολόγος ὁ μοναχὸς καὶ ὁ κῆρ Ἀνδρόνικος συνοδικῶς ὑπεσχέθησαν ἱερέα τε ἔχειν ἐν αὐτῷ ἀδιακόπως, μόνον εἰ διατηρηθεῖτῃ ὁ τῆς Ἀμολύντου ναός κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ τῆς Παλαιολογίνης ἐκτός, ἢ μετριότης ἡμῶν ἐνέδωκε τοῦτο, ὀφειλόντων τοῦ τε μοναχοῦ καὶ τοῦ κηροῦ Ἀνδρόνικου ἀδιακόπως ἱερέα ἐν τῷ θείῳ ναῷ τῆς παναγίας μου τῆς Ἀμολύντου ἔχειν καὶ τὰς ὀρθρινὰς καὶ ἑσπερινὰς, ἀλλὰ δὴ καὶ ἱεράς θυσίας ἐπιτελεῖν ἐν πάσαις ταῖς κυριακαῖς καὶ ἑορταῖς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ μνημονεύειν ἐν αὐτῷ τοὺς τε κεκοιμημένους κτήτορας, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ζῶντας, τὸν τε ῥηθέντα κῆρ Δαυὶδ καὶ τὸν Παλαιολόγον κῆρ Ἀνδρόνικον καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, τὴν Παλαιολογίαν, καὶ τὸν αὐτῆς κληρονόμον Ἀλέξιον τὸν Παλαιολόγον, ὡς τέταρτον κτητορείας ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ δίκαιον ἔχοντα. εἰ δὲ τις τῶν ῥηθέντων ἢ τὸν ναὸν ὡς ἰδιωτικὴν οἰκίαν χρῆσαιτο ἢ ἀποθήκην ἢ παραφυλακὴν τῶν τοῦ ἀμπελίου αὐτοῦ χρεωδῶν ἢ κλημάτων, ἢ τι τῶν τῆς ἐκκλησίας εἰσοδημάτων νοσφίσαιτο, τὸν τοιοῦτον ἢ μετριότης ἡμῶν ἔχει ὑπὸ βαρύτερον καὶ φρικώδη ἀφορισμόν, ὡς τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ θεοῦ νοσφίζόμενον. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐγένετο δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴν ἰανουαρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCXXII. (6909—1401) ianuario. ind. IX.

Sententia de monacha in sacculum reversa.

† Φθάνουσι πρὸ τίνος ἤδη καιροῦ ὁ μοναχὸς κῆρ Γερόντιος ὁ Πρώξιμος καὶ ἢ ποτε σύμβιος αὐτοῦ, κυρὰ μοναχὴ ἢ Πεπαγωμένη, τὸν μοναχικὸν ἐκ συμφώνου βίον ἀνελόμενοι καὶ κατὰ μοναχοῦς ἐν μοναστηρίῳ διάγειν ἐλόμενοι, ὅτε καὶ ἢ μετριότης ἡμῶν, τὸ τῶν γυναικῶν ἄστατον συνειδυῖα, ἐπεφωνήσατο ταύτη διὰ τοῦ μακαρίτου ἐκείνου μεγάλου σακελλαρίου, κῆρ Δημητρίου τοῦ Βαλσαμών, ὡς εἰ μὲν βούλοιτο ἀπεκδόσασθαι τὸ μοναχικὸν σχῆμα καὶ διάγειν ὡς κοσμικῆ, παραχρῆμα τοῦτο ποιῆσαι, εἰ δὲ μὴ εὐθέως τοῦτο ποιῆσει, οὐκ ἐξέσται μετὰ καιρὸν τινα τοῦτο τολμῆσαι, δοῦση συνταγὰς τε καὶ συνθή-

κας διὰ τοῦ σταλέντος πρὸς αὐτήν. εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἣτις δὴ
 καὶ ἐξησφαλίσατο, ὡς ἐνομφεῦθη τῷ Χριστῷ, καὶ οὐδέποθ' ἐκοῦσα
 τοῦ μοναχικοῦ σχήματος ἀποστήσεται. μετὰ οὖν παραδρομὴν μηνῶν
, ὑπὸ τινῶν παραπεισθεῖσα, ὡς καὶ τὸ πέρας ἔδειξε καὶ αὐτὴ
 ἐξωμολογήσατο, ὅτι τοῦ μοναχικοῦ σχήματος ἀποστάσα παρακερδανεῖ
 ἐκ τῆς τοῦ Πρωξίμου περιουσίας τὸ τρίτον τῆς προικὸς αὐτῆς τὸ
 ἀντὶ ὑποβόλου διδόμενον αἰτία θανάτου τὸ μοναχικὸν ἐξεδύσατο
 σχῆμα, ὑποστρέψασα δὲ πρὸς τὸν κόσμον ἐγκλήσεις ἐκίνει καὶ ἀγω-
 γὰς ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ σεκρέτου κατὰ τοῦ Πρωξίμου, ἀπατηθῆναι δια-
 τεινομένη ὑπ' αὐτοῦ, ὑποσχεθέντος καὶ συμφωνήσαντος μετ' αὐτῆς,
 ὡς ἂν ἐν τῇ εἰσελεύσει τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, κύρ-
 ῖτου Ἰωάννου, προσδοκωμένη καθ' ἑκάστην, ἀμφότεροι τὸ μοναχικὸν ἀπο-
 δύσονται σχῆμα, καὶ συνοικήσουσιν ὡς τὸ πρὶν, ἅπερ ὅτι ψεῦδος ἦν
 καὶ σφοφαντία καὶ τινῶν ὑποβουλαί, ἔδειξεν ἢ τε τῆς γυναικὸς πρὸ
 μικροῦ ἐξωμολόγησις, ἢ τε τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου ἐνταυθὰ ἐπιδημία,
 μοναχὸν καὶ ἔτι τηροῦσα τὸν Πρωξίμον καὶ μὴν καὶ διὰ βίου ἐσόμε-
 νον. ἀφορισμῷ μὲν οὖν διὰ ταῦτα φρικώδει καθυπεβλήθη ἡ μοναχὴ
 διὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡς τὸ ἀγγελικὸν ἀποδυσάμενη σχῆμα καὶ
 τῶν συνταγῶν παραβάτις, ἃς διὰ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου καὶ διὰ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος δέδωκε τῷ Χριστῷ. ἐπεὶ δὲ καθελίκετο μὲν ὁ
 Πρωξίμος ὑπὸ τοῦ σεκρέτου εἰς τὴν τοῦ ὑποβόλου ἀπόδοσιν, ὡς δῆθεν
 τῷ κόσμῳ ἀποθανῶν καὶ ἠφείλων αὐτῇ, κοσμικῇ οὐσίᾳ, τοῦτο (ἢ γὰρ
 πᾶσα τέχνη τοῦτο ἐβούλετο) ἡ δὲ μετριότης ἡμῶν μηδὲν ἠφείλειν
 αὐτὸν διεκρίνειν, ὡς συνθανούσης αὐτῇ καὶ αὐτῆς τῷ κόσμῳ καὶ ἐκ
 συμφώνου τὸν μοναχικὸν βίον ἀνηρημένης, ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου
 αὐτοκράτωρ προσέταξεν, ἐγγυητὴν δοῦναι ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ὑποβόλου
 τὸν Πρωξίμον ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, μέχρις ἂν κοινώσεται τὸ
 περὶ τοῦτου τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ πληροφορηθῇ, τίσι λόγοις τε καὶ
 ἀποδείξεσιν ἀναντιρρήτοις μοναχὴ στέργεται τε καὶ ἔστιν ἡ τοῦ Πρω-
 ξίμου παρὰ τῇ ἡμῶν μετριότητι, οὐ δὴ ἀποδειχθέντος παρ' αὐτῆς,
 ἐπεὶ καὶ λόγους ἱκανοὺς εἶχομεν εἰς τοῦτο καὶ πληροφορίας, ἐλεσθέν-
 τρον εἶναι τὸν ἐγγυητὴν, μὴ δειχθέντος δ' ἐνέχεσθαι τοῦτον εἰς τὴν
 τοῦ ὑποβόλου ἀπόδοσιν, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν ὁ Πρωξίμος, δοὺς εἰς
 τοῦτο ἐγγυητὴν τὸν οἰκεῖον τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι,
 κύρῳ Ἰωάννην τὸν Κριτὴν, ἐπεὶ δ' ἐν τῷ μεταξύ ἡ τῶν πραγμάτων ἀνω-

μαλία καὶ σύγχυσις καὶ ἡ ἀναγκαία ἀποδημία τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου ἐνεπόδισεν ἡμᾶς περὶ τούτου διαμιλῆσαι, καὶ μέχρι τούτου προβάλλοντος τὸ περὶ τούτου, ὁ μὲν βασιλεὺς ὁ ἅγιος εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν δουλείαν ἀπεδήμησεν, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου ἐκοινώσατο τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἢ ῥηθεῖσα μοναχῇ, ἢ τοῦ Ἱρωξίμου ποτὲ σύμβιος, καὶ ὑπὸ τοῦ συνειδότης πληττομένη καὶ τῶν συνθηκῶν μνημονεύουσα ὧν εἰς θεὸν ἐποιήσατο, καὶ ταύτας παρέβη, πάλιν τὸ μοναχικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα, καὶ ἀνέδραμεν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ ἐξωμολογήσατο, ὅτι καὶ καλαγραία τῇ ἀληθείᾳ γέγονε, καὶ ὑπόσχεσιν καὶ συνταγὴν εἰς θεὸν δέδωκε, καὶ οὕτω πάλαι μετεμελήθη, καὶ προηρείτο μένειν, ὑπὸ δὲ τῶν συγγενῶν καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν καθολικῶν κριτῶν παραπεισθεῖσα, ἔστειργεν, ὕπερ παρηνόμησε, καὶ νῦν βούλεται μοναχῇ γεγονυῖα διάγειν ἐν μοναστηρίῳ κατὰ μοναχὰς καὶ αὐτῇ καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ταῦτα εἶπον καὶ διὰ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ δι' ἑαυτῶν, καὶ οὕτω συγχωρήσεως μὲν ἔτυχον, εἰσῆχθησαν δὲ καὶ εἰς τὸ μοναστήριον. ἐπεὶ τοῦτον ἀνεφάνη τὸν τρόπον, ἡ μετριότης ἡμῶν διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, ἐλεήτερον εἶναι καὶ τὸν κριτὴν ἀπὸ τῆς ἐγγύης, εἰς τὴν ὑπέθηκεν ἑαυτὸν ἕνεκεν τοῦ ὑποβόλου, ἐπεὶ καὶ ὁ ἐβούλετο ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος πληροφορηθῆναι, νῦν φανερόν καὶ δῆλον γέγονε πᾶσι τοῖς τε πράγμασι καὶ τῇ ἐξομολογήσει τῆς μοναχῆς, ὅτι μοναχῇ ἦν ἐξ ἐκείνου, ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἱρωξίμος, καὶ ὡς ἐκ κοινῆς συμφωνίας γεγονάσι καὶ ἀμφοτέρωι μοναχοί, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀζήμια καὶ ἀμφοτέρα τὰ μέρη διαλύονται. ἔξει τοίνυν ὁ ῥηθεὶς κριτῆς ἕνεκεν τῆς τοιαύτης ἐγγύης τὸ ἀνενόητον ἐκ πάντων καὶ ἀνεπηρέαστον, καὶ τὸ περὶ τούτου οἰκειόχειρον αὐτοῦ γράμμα ἀργὸν ἔσται καὶ ἄκυρον καὶ παντελῶς ἀνατετραμμένον, ὅπουπερ ἂν καὶ εὐρεθῆ. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. η' †.

DCXXIII. (6909—1401) ianuario, ind. IX.

Sententia de venditione domus.

† Ἡ Χρυσοκεφαλίνα, ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἐγκλησθαι ἐποίησατο κατὰ Προκοπίου τοῦ Ψιλιανοῦ, εἰποῦσα, ὅτι συνεβιβάσθη μετ' αὐτοῦ, βαλόντος αὐτοῦ τοὺς ἐκτιμητάς, καὶ ἐπώλησε πρὸς αὐτὸν τὸ περὶ τὴν Πλατείαν ὀσπήτιον αὐτῆς εἰς ὑπέρπυρα ἐξήκοντα ἐπὶ συμφωνίᾳ τοιαύτῃ, ὡς ἂν διῶ αὐτῇ τὰ ἡμίση ὑπέρπυρα ἀρτίως καὶ τὸν ἐρχόμενον μάρτιον ὑπέρπυρα δεκαπέντε, τὰ δὲ δεκαπέντε ἵνα διῶ αὐτῇ μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτὸν ἐκ τοῦ ταξειδίου, καὶ οὕτως ἵνα ἐξέρχεται μὲν αὕτη τοῦ ὀσπητίου, παραλαμβάνη δ' αὐτὸ ὁ Προκόπιος τότε, ἦν συμφωνίαν αὐτῶν καταλῶσαι πειράται νῦν ὁ Προκόπιος καὶ ἐκβαλεῖν αὐτὴν ἀρτίως ἐκ τοῦ οἰκήματος, δίδους τὸ τίμημα ἅπαν· ἐζήτησεν οὖν τὴν τε συμφωνίαν αὐτῆς τηρηθῆναι καὶ τιμηθῆναι πάλιν ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς τὸ οἶκημα. παρῶν δὲ καὶ ὁ Προκόπιος καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογησασθαι προτραπείς εἶπε, τὴν τοιαύτην συμφωνίαν ποιῆσαι, ὑπολαμβάνων, μὴ εὐπορήσαι ἅπαν τὸ τίμημα, νῦν δ' ἐκεῖ τοῦτο εὐπόρησε δανεισάμενος, βούλεσθαι εἶπε κατασχεῖν τὸ ὀσπήτιον ἀπὸ τῆς σήμερον ἢ ἀναλαβεῖν ἃ δέδωκεν αὐτῇ τριακοντατέσσαρα ὑπέρπυρα. διέγνω οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς εἰ μὲν ἤρθεκε τοῦτο τῇ Χρυσοκεφαλίνῃ, οὐδὲν τὸ κωλύον προβῆναι· ἐπεὶ δ' ἐνίσταται τὴν συμφωνίαν ζητοῦσα τηρηθῆναι, ὡς μᾶλλον ἀρέσκον αὐτῇ τὸ καταμένειν ἐν τῷ οἰκήματι, παρὸ τὸ λαβεῖν ἅπαν τὸ τίμημα, ὑφείλει τηρηθῆναι ἡ συμφωνία αὐτῶν καὶ μένειν ἐν τῷ οἰκήματι τὴν Χρυσοκεφαλίναν, μέχρις ἂν ὑποστρέψῃ ὁ Προκόπιος ἐκ τοῦ ταξειδίου, καὶ εἰ μὲν ἀναπαύεται, συνοικήσει αὐτῇ εἰς τὸ οἶκημα τὸ τοιοῦτον καὶ ἡ τοῦ Προκοπίου φραμηλία· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ Προκόπιος ἐξελεύσεται τοῦ οἰκήματος, μέχρις ἂν ὑποστρέψῃ τοῦ ταξειδίου. ἐπεὶ δὲ ὁ Προκόπιος εἶπεν, ὡς ἐνδέχεται, εἰρήνης ἐν τῷ μεταξὺ γενομένης, ἀμειψθῆναι καὶ τὸ τοῦ οἰκήματος τίμημα καὶ μὴ ἀρέσκειν τὴν πρᾶσιν αὐτῷ, διέκρινε καὶ περὶ τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν εἰ μὲν, βοήθεια θεοῦ, εἰρήνη γένηται καὶ τὸ τοῦ οἰκήματος ἐκ τούτου τίμημα ἀξέστη, εἶναι παρὰ τῷ Προκοπίῳ, ἀγοράσαι αὐτὰ, εἴτε καὶ μὴ, μάχης δὲ τότε εὐρισκομένης ὡς καὶ νῦν, ἐπεὶ ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ τὴν συμφωνίαν ἐποίησε, κατὰ πάσαν ἀνάγκην τιμηθῆναι τότε τὸ οἶκημα καὶ

λαμβάνειν αὐτὸ τὸν Προκόπιον τότε εἰς ἅν τιμὴν τιμηθῆ, διαβιβαζομένων εἰς τὸ τίμημα καὶ ὧν ἀρτίως δέδωκε τῇ Χρυσοκεφαλίνῃ τριακοντατεσσαράρων ὑπερπύρων. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο (καὶ τὸ παρὸν γράμμα) τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμῆς πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ἰαννουαρίῳ Ἰνδικτικῶνος ἐννάτης. †.

DCXXIV. (6909—1401) februario. ind. IX.

Promissio Georgii Tebratse de serva fugitiva.

† Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Τεμπρατζὲ ὁμολογῶ διὰ τῆς παρουσίας μου ὑποσχέσεως ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμένου πατριάρχου, ὅτι ἐπεὶ ἀπέδρα ἡ δούλη μου καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν ἀγιωτάτην τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν, ἐζήτησα δὲ αὐτήν, καὶ οὐκ ἔλαβον, καὶ νῦν πάλιν ἐζήτησα αὐτήν, καὶ διὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ ποτεστάτου μετὰ μηνύματος αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ τε Βαρθολομαίου Βηλανούτζου τοῦ τραγουμάνου καὶ τοῦ Ἰωάννου ταβουλαρίου τοῦ Μπριναντέλω, καὶ λαμβάνω νῦν αὐτήν, ἵνα μηδὲν ποιήσω πρὸς αὐτήν τι τῶν οὐ κερπόντων, ἤγουν οὔτε ἀκρωτηριάσω αὐτήν, οὔτε φονεύσω, οὔτε μὴν πωλήσω· εἰ δὲ τι τοιοῦτον πρὸς αὐτήν ποιήσω, ἵνα ἀφορίζωμαι καὶ παρὰ τῆς μεγίστης ἀγισσύνης αὐτοῦ, εἰ ἁρθόδοξος εὐρίσκομαι, εἰ δὲ μὴ, ἵνα ἀφορίζωμαι παρὰ τοῦ πάπα. καὶ διὰ τὴν τούτου δῆλωσιν καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο ἡ παρούσα μου ὑπόσχεσις ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ τῶν ἄνω ῥηθέντων ἀρχόντων Γενουιτῶν. μὴνὶ φεβρουαρίῳ ἔνδ. θ' †.

† *Ego Bartholomaeus Vilannuccius notarius et interpretis communis et peregrinorum testis et ad cautelam me subscripsi.*

† *Ego Iohannes de Bruignadello fui testis et ad cautelam me subscripsi et posui signum meum tale I. B.*

DCXXV. (6909—1401) 23, martii, ind. IX.

Promissio Gabriëlis monachi.

† Ἐπει πολλοί τινες εἶπον κατ' ἐμοῦ εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, δι' αὐτὸ καὶ ἐμελλε φηρισασθαι κατ' ἐμοῦ ἀργίαν παντελή τῆς ἱερωσύνης μου, ἀξιώσει δὲ τῶν τιμιωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ αὐθέντου μου καὶ κτήτορός μου, τοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ, τῷ βασιλεῖ, κῆρ Νικολάου τοῦ Σοφιανοῦ, συνεχώρησε καὶ συνεπάθησέ με, πλὴν μετὰ ὑποσχέσεως, ὑπόσχομαι ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ, ὡς ἂν πρῶτον μὲν εὐρίσκωμαι εἰς τὸν ὄρισμόν καὶ τὴν ὑποταγὴν τοῦ καθηγουμένου μου, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθω τῆς μονῆς ἄνευ εἰδήσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ μετανοίας καὶ ἐξ ἀγγελίας ἀληθοῦς, ποῦ ἀπέρχομαι, ἔπειτα διατηρῶ ἑμαυτὸν ἐν σεμνῇ πολιτείᾳ καὶ καταστάσει, ἀπεχόμενος μέθης, καὶ ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου καὶ ἐκτὸς, ἀπεχόμενος συγκαθισμοῦ, ὕβρεως καὶ πάσης ἄλλης ἀπροσεξίας· εἰ δὲ τι τοιοῦτον φωραθῶ ποιήσας, ἢ ἄωρως ἐξέλθω τοῦ μοναστηρίου ἢ εἰσέλθω, ἵνα εὐθύνωμαι ἀνιλεῶς εἰς τὴν ἱερωσύνην μου. ἔγραψα ταῦτα καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ. μ η ν ι μα ρ τ ι ῳ κ γ' ἰνδ. θ' †.

† Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Γαβριήλ στέργων ὑπέγραψεν †.

DCXXVI. Sine anno.

Exhortatio ad Constantinopolitanos.

† Διὰ τοῦ πρωτεκδικίου τοῦ Εὐγενικοῦ †.

† Οἱ τῆς πολιτείας ἅπαντες, ἄρχοντες, ἱερωμένοι τε καὶ ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ καὶ ἅπας ὁ χριστιάνουμος τοῦ κυρίου λαοῦ, τέκνα ἐν κορίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις ὑμῖν ἅπασιν εἴη καὶ εἰρήνη. γνωστὸν ἅπασιν ὑμῖν εἶναι ὑπολαμβάνω, ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ διότι πάντες ἐξεκλίναμεν ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ, ἐξεκαύσαμεν καθ' ἡμῶν τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς μέχρι σαρκῶν καὶ μυελῶν καὶ ὀστέων ἡμῶν ἄφασθαι καὶ συγχωρῆσαι τὴν τοσαύτην ἡμῖν θλίψιν καὶ κάκωσιν ἐπενεχθῆναι καὶ τὴν ἐρήμωσιν καὶ ἀμορφίαν πάσης σχεδὸν τῆς μεγαλοκόλεως ταύτης· ἰδοὺ γάρ, ἐξ ἔτη πολιορκούμεθα λιμῷ καὶ πολέμοις ἀδιακόπως καὶ αἰχμαλωσίᾳ

τῶν φίλων καὶ συγγενῶν, φόνη τε καὶ κινδύνοις καθημερινοῖς καὶ
 πᾶσιν ἀπλῶς, οἷς ἢ τοῦ θεοῦ ῥομφαία στυλβοῦται κατὰ τῶν
 ἀμαρτωλῶν καὶ τῶν παροξυνόντων ἔργοις ἀτόκοις τὸ πανάγιον αὐτοῦ
 ὄνομα· δεόν οὖν ἐξετάσαι τὴν αἰτίαν τοῦ τοσοῦτου κακοῦ, δι' ἣν τὰ
 πρὶν ὠραία τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης, παράδεισος ὄντα τρυφῆς, νῦν
 γέγονε πεδῖον ἀφανισμοῦ καὶ εὐρείν, ὡς πλῆθος ἀμαρτιῶν τὴν ἄπειρον
 φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα θεοῦ πρὸς ἀγανάκτησιν καὶ θυμὸν
 ἐβιάσαντο, καὶ οὕτως ἐπιστρέψαι καὶ κλαῦσαι ἐναντίον κυρίου τοῦ
 ποιήσαντος ἡμᾶς καὶ μετανόη καὶ ἐξομολογήσει τὰ πρὶν ἡμαρτημένα
 διορθώσασθαι καὶ οὕτως ἀφ' ἡμῶν ἐπιστρέψαι τὴν τοσαύτην καθ'
 ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἀγανάκτησιν, ἡμεῖς τοῖς αὐτοῖς ἢ καὶ μείζοσιν ἀμαρ-
 τήμασι περιπειρώμεθα, ἀδικοῦντες καὶ ψευδόμενοι καὶ ἐπιπορκοῦντες
 καὶ πᾶν εἶδος κακίας ἀπρηυθριασμένως μεταχειριζόμενοι, ταῖς συμ-
 φοραῖς τῶν ἀδελφῶν ἐπιτιθέμενοι, τὰ αὐτῶν ἐπιξαίνοντες πράγματα,
 ἔτοιμοι τῆς μερίδος αὐτῶν ἐπιβαίνειν καὶ καταπατεῖν καὶ κατεσθίειν
 τοὺς πένητας, φιλονεκροῦντες, οἷον ὑπερβαλέσθαι ἀλλήλους ἐν τῇ κα-
 κίᾳ· ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ, ὁ ἀδικῶν ἀδικεῖ, ὁ βλασφημῶν βλασφημεῖ,
 πορνεῖται, μοιχεῖται, ἐπιπορκίαι, ἀρπαγαί, ληστεῖται, φόνοι παρ' ἡμῶν
 ἀναίδην καθ' ἐκάστην τολμῶνται τὴν ἡμέραν, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ,
 οὐκ ἔστι ἐν ἡμῖν διόρθωσις μέχρι τοῦ νῦν, οὔτε μετανόησιν ἔχοντες οὐδ'
 ὄτιον, καὶ τούτων σημεῖον ἢ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ καὶ τῆς μάστιγος
 ἐπίτασις· εἰ γὰρ, ὡς ἔδει, μετενοοῦμεν, καὶ τῶν πονηρῶν μετὰ τῆς
 ἀποχῆς καὶ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ μετανόησιν τῶν σφαλμάτων
 διόρθωσιν ἐποιούμεθα, πάντως ἂν μετενόη καὶ ὁ θεὸς καὶ ἀπέστρεψε
 τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν, φιλάνθρωπος ὢν καὶ πρὸς τοῦτο φύσει
 ἔχων ἐπιρρετώς, φησὶ γὰρ διὰ τοῦ προφήτου· ἔτι σου λαλοῦντος, ἐρεῖ,
 ἰδοὺ, πάρειμι, καὶ πάλιν· ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ
 τῆς γῆς φάγεσθε, ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μά-
 χαιρα ὑμᾶς κατέδετα, τὸ στόμα γὰρ κυρίου ἐλάλησε ταῦτα ἐπεὶ
 οὖν καὶ ἡμᾶς οὐ μόνον μάχαιρα κατεσθίει, ἀλλὰ καὶ πολιορκία θεινὴ
 καὶ λιμὸς ἀπηνέστατος καὶ πόλεμοι καὶ καταποντισμὸς καὶ ἄλλων
 φυλῶν ἐπιδρομαὶ καὶ μυρία θεινὰ, δῆλον, ὅτι οὐ θέλομεν τὸ θέλημα
 τοῦ θεοῦ, οὐδὲ εἰσακούομεν τοῦ κυρίου, διὰ δὲ τοῦτο οὐ μόνον τῶν
 ἀγαθῶν τῆς γῆς στερούμεθα, ἀλλὰ καὶ ταῦτα πάντα πάσχομεν διὰ
 τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. πολλὰ μὲν οὖν τὰ καθ' ἐκάστην ἡμῖν τολμώμενα

θεομισῆ καὶ ὀλέθρια ἔργα, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, πρὸ πάντων δὲ, μάλλον δὲ, οἶονεὶ ἀπάντων ἀποτέλεσμα καὶ γέννημα, ὁ κατ' ἀλλήλων φθόνος καὶ ἡ βασκανία τε καὶ ἡ συκοφαντία καὶ ἡ τῆς ἀγάπης στέρησις καὶ λείψις καὶ ἔνδεια, ὅτι γὰρ ἀπάντων τῶν κακῶν οἶονεὶ πονηρὸν ἀπόγονόν ἐστιν ὁ φθόνος καὶ ἡ τῆς ἀγάπης ἔνδεια, ἐδήλωσεν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεός, εἰπὼν καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν φογήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, καὶ ἐν ἡμῖν τοίνυν ἐπεὶ ἀγάπη ὄλως οὐ πολιτεύεται, δῆλον, ὡς ἐν ἡμῖν ἐπληθύνθη ἡ ἀνομία· ὅτι δὲ ἐν ἡμῖν ὄλως ἀγάπη οὐκ ἔστιν ἀληθῆς καὶ βεβαία, καὶ ὑμεῖς οἴδ' ὅτι συνομολογήσατε, ὅμως δὲ καὶ τῶν κατ' ἑμαυτὸν σημείων ὑμῖν ἐνθήσομαι ἐναργές· τέταρτον ἔτος ἤδη τοῦτο ἐστιν, ἀπ' οὗ κρίμασιν οἷς οἶδε θεός, εἰς τὸν οἰκουμένικόν τοῦτον θρόνον ἀνήχθη καὶ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν πρόνοιαν ἐνεχειρίσθη παρὰ θεοῦ, χάριτι τοίνυν αὐτοῦ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῶν θείων μου πατέρων οὐδένα λυπήσαι ἢ κακοποιῆσαι ἢ ὄλως ἐπηρεάσαι, ὅσον δυναμῶς εἶχον, ἐσπούδασα, ἀλλ' ὅμως πόσα συνεκοφαντήθη καὶ διεβλήθη ὑπὸ πολλῶν, οὐ λανθάνει τοὺς πολλοὺς ὑμῶν, ἔφερον δὲ πάντα γενναίως, πληροφοροῦμενος, ὡς οὐ μόνον οὐδὲν ἐβλαπτόμην ἐκ τούτων, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ὠφελοῦμην. μακάριοι γὰρ φησὶν ὁ Χριστός, ἐστὲ, ἦταν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα εἴπωσι καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· τοῦτο οὖν ἐνθυμούμενος, εὐχόμεν καὶ εὐχομαι ἐκ ψυχῆς τοῖς συκοφαντοῦσάι με· ἐπεὶ δὲ νῦν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς εὐσεβείας μου τινὲς ἐχώρησαν, καὶ πρᾶγμα κατεῖπόν μου, καταστροφὴν μὲν τῆ τοῦ θεοῦ προξενούν ἐκκλησίᾳ, βλάβην δὲ κάμοι, εἰ σιωπῆ τοῦτο παρέλθοιμι, δοξῶ γὰρ τῇ σιωπῇ τούτῳ συγκατατίθεσθαι, δεῖν ἔκρινα τοῦτ' ἐξαιπεῖν καὶ πᾶσι δηλοποιῆσαι τὰ τῆς συκοφαντίας. τὸ δὲ ἐστιν, ὡς ἐγὼ πέμψας τινὰ εἰς τὸν Ἀμην, κατέστησα ἑμαυτὸν, εἶπερ ἄλωθει ἡ μεγαλόπολις αὕτη, ἔχειν με εἰς τὰ ἴδια μου ἀσφάλειαν ἀπ' αὐτοῦ, ὅπερ οὐδὲν ἕτερον κρίνω ἢ προδοσίαν φανεράν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, εἰ γὰρ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, λέγοντα· ὑμεῖς σῶμ' α Χριστοῦ ἐστε καὶ μέλη ἐκ μέρους, ἔλαγε δὲ τοῦτο πρὸς ὀλίγους τινὰς πιστοὺς, ὁ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην προδιδούς τοῖς ἀσεβέσιν, ἔνθα πάντες οἱ χριστιανοὶ ἔχουσι τὸ θάρρος καὶ τὰς ἐλπίδας, οὐ μόνον οἱ ἔτι ἐλευθέροι, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς δουλείαν, παραχωρήσει θεοῦ, ὑπαχθέντες, καὶ ἀπλῶς οὕσαν κεφαλὴν τινὰ καὶ πηγὴν καὶ ρίζαν τῆς ἡμῶν τῶν

χριστιανῶν πίστεως, ταύτην βουληθεὶς προδοῦναι, εἶδηλον, ὡς αὐτὸν
 προδοῦναι ἐσπούδακε τὸν Χριστὸν, προδίδωσι δὲ ταύτην προδήλως ὁ
 τοῖς ἀσεβέσι μὲν θάρρος παρέχων, ὅτι καταλήφονται ταύτην, ἐκ τοῦ
 τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἐξ ἐκείνων ζητεῖν, τοῖς δὲ συμπολίταις παρέχων
 πᾶσαν ἀνελπιστίαν, καὶ οὕτως σαφῶς ἔχω τὸ τοιοῦτον προδοσίαν τῆς
 πόλεως, ὥστε καὶ κατὰ τῶν σταλέντων πρέσβειων πρότερον καὶ δεύ-
 τερον καὶ τρίτον, πρὸ ὀλίγου, βάρος ἀφορισμοῦ φρικώδους ἐξεφώνησα,
 μὴ τοιαῦτά ποτε αἰτῆσαι, ὡς ταῦτα μάλιστα κατασιρέφαι τὴν πόλιν
 δυνάμενα. πόση γοῦν βλάβη τίκτεσθαι μέλλει ἐντεῦθεν, ὅταν ἐνοσεί-
 ρηται τοιοῦτός λόγος εἰς τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχὰς, ὡς τὸν ἴδιον
 ἐπίσκοπον καὶ προστάτην προδότην ἔχουσι, καὶ οὐχὶ ποιμένα; πόση
 δὲ βλάβη καί μοι, τοιαύτην αἰτίαν σιωπῇ παραδεξαμένῳ; λέγω τοίνυν
 καὶ ἐπαρῶμαι, ὡς εἴπερ ἐπιχείρησά ποτε τοιοῦτόν τι, ἢ ὅπως εἴπερ
 ἀνετύπωσε τοῦτο ἢ ἡμετέρα διάνοια, ἢ εἴπερ ἔστειλά τινα εἰς τὸν
 Ἀμηνᾶν τούτων χάριν, ἢ εἴ τιτι ἐκεῖσε εὕρισκομένην ἀνέδηκα κατα-
 στήσαι μοι ἀσφάλειαν παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς, ἵνα ἐκπέσω τῆς κοινωνίας
 τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, ὃ μοι βαρύτερον πάντων ἀνιαρῶν·
 εἰ δ' ἀδίκως τε καὶ συκοφαντικῶς συνέρραψάν τινες αὐτὰ κατ' ἐμοῦ
 ἐφ' ἕβρει μὲν ἡμετέρα, καταστροφῇ δὲ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν
 ἀπὸ τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς καὶ ἀδαιρέτου τριάδος βαρύτερον καὶ
 φρικώδη καὶ ἄλυτον καὶ ἀσυγχώρητον ἀφορισμὸν ἐκφωνεῖ κατ' αὐτῶν
 ἢ μετριότης ἡμῶν, ὃν οὔτε ἱερεὺς τις, οὔτε ἐπίσκοπος, οὔτε πνευματι-
 κός, οὔτε πατριάρχης ἄδειαν ἔξει συγχωρῆσαι, εἰ μὴ αὐτοὶ προσελ-
 θόντες τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἦν καὶ συνεκοφάντησαν, ἐξομολογήσονται
 τοῦτο, προσθέντες καὶ δι' ἦντινα τὴν αἰτίαν τοιαῦτα συνεσκευάσαντο.
 Ὑμᾶς δὲ πάντας ἀξιῶ, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ, μετανοῆσαι καὶ ἀπο-
 στήναι τῶν πονηρῶν ἔργων καὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἐξομολογήσει καὶ
 δάκρυσιν τὸν προεισελθόντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ῥύπον ἀποκαθάραι
 καὶ οὕτω πρὸς ἔλεον ἐκκαλέσασθαι τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ἡμῶν·
 δεῦτε οὖν πάντες, ἀδελφοί, προσπέσωμεν καὶ κλαύσωμεν ἐναντὶον κυ-
 ρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς, κοινὸν νῦν στησώμεθα πένθος, ἡλικία πᾶσα
 καὶ φύσις, γένος ἅπαν καὶ ἐπιτήδευμα, κτησώμεθα τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς
 ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, ἐλέη τὸν ἔλεον ἐπισπασώ-
 μεθα, ἀποστήσωμεν τὴν δικαίαν τοῦ θεοῦ ὀργὴν ἀφ' ἡμῶν, βουλη-
 θῶμεν αὐτὸν ἰδεῖν, ὡς περ ὠργισμένον, οὕτω καὶ διηλλαγμένον, καθά-

ρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσωμεν, μιμησώμεθα τὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα, ὡς ἀνατέλλει τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ὁμοίως πᾶσι, δικαίοις καὶ ἀδίκοις, χρηστοὶ γενώμεθα, εὐσπλαγχοὶ, οἰκτιρμονες, ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν οἰκτιρμῶν ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς, ταπεινωθῶμεν ἐναντίον κυρίου, θυσία γὰρ τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει, προσφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, ἂν οὕτω τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διόρθωσίν τε καὶ πρόνοιαν ἐνδείξώμεθα †.

DCXXVII. (6908—1399) decembri. ind. VIII.

Hodegetrianus constituitur ephorus ecclesiae S. Michaelis.

† Ὁ τοῦ σχοινοπλόκου υἱὸς, ὁ Ὁδηγητριανός, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἤξιωσα καὶ παρεκάλεσεν, ἵνα εὐεργετηθῇ τὸν πάνσεπτον καὶ θεῖον ναόν, τὸν περὶ τὴν ἐνορίαν τοῦ Εὐγενίου, ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τοῦ παμμεγίστου ταξίαρχου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ, ὡς ἂν κατέχη αὐτὸν ἐφορίας λόγῳ καὶ τὰ αὐτῷ ἀνήκοντα δίκαια καὶ ἀντι κτήτορος ἐφ' ὄρω καὶ τῆς αὐτοῦ ζωῆς. ἀπητήθη γοῦν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τίνα ἐστίν, ἃ ὑπόσχεται ποιεῖν ἐν τῷ τοιούτῳ θεῷ ναῷ, καὶ δέδωκεν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν συνοδικῶς ἀναγνωσθεῖσαν, ἔχουσαν ἐπὶ λέξεως οὕτως· ἐγὼ ὁ Ὁδηγητριανός, ὁ τοῦ σχοινοπλόκου υἱὸς, λέγω καὶ ὑπόσχομαι, ὡς ἐπεὶ ἤξιωσα τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἵνα μοι εὐεργετήσῃ ἐφ' ὄρω τῆς ζωῆς μου τὸν περὶ τὴν ἐνορίαν τοῦ Εὐγενίου θεῖον ναόν, τὸν ἐπ' ὀνόματι τιμώμενον τοῦ παμμεγίστου ταξίαρχου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ, καὶ ὤρισεν, ἵνα ἐγγράφως ὑπόσχομαι, ἃ λέγω καὶ συμφωνῶ ἵνα ποιήσω εἰς τὸν ναόν, λέγω καὶ ὑπόσχομαι, ἵνα κατὰ τὸ παρὸν ἀνακτίσω αὐτὸν εἰς τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, ὃ ἐχάλασε καὶ ἐφθάρη παντελῶς, εἶτα ἐπιμελῶμαι τῆς αὐτοῦ συστάσεως καὶ βελτιώσεως, αὐτοῦ τε καὶ τῶν αὐτοῦ, καὶ λυχναιῖας ἀδιακόπου ἐν αὐτῷ, καὶ δεύτερον τοῦ μηνὸς ποιῶ τὸ ἐλαττοῦν ἱεροσυνεῖσθαι αὐτὸν, καιροῦ δὲ εἰρήνης γενομένου καὶ τινος ἀνάσεως εἰς τὰ πράγματα ἵνα εἰσάγω καὶ ἔχω ἀδιακόπως ἱερέα ἐν αὐτῷ, καὶ οὕτως ἵνα κρατῶ αὐτὸν ἐφ' ὄρω τῆς ζωῆς μου· εἰ δὲ τι τῶν ὑποσχεθέντων

ὕπ' ἐμοῦ παραβῶ, ἵν' ἀφαιροῦμαι τὸν τοιοῦτον θεῖον ναόν, ὡς κατα-
λυτῆς τῆς παρουσίας μου ὑπόσχεσεως. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ
ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις δι' ἀσφάλειαν. ἐπεὶ οὖν τοιαύτην ὑπόσχε-
σιν ἔδωκε συνοδικῶς, ὀφείλει κατέχειν τὸν ῥηθέντα θεῖον ναόν τοῦ
ἀρχιεπισκόπου καὶ πληροῦν εἰς ἄκρον τὰ ὑπεσχημένα καὶ οὕτως
ἐφορεῖν αὐτόν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐφ' ὄρω τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς, ὀφείλων, εἰ
παραβῆ τι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὑπόσχεσεως, ἀφαιρεῖσθαι τὸν τοιοῦτον θεῖον
ναόν κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐγγράφον ῥηθείσαν ὑπόσχεσιν. τούτου γὰρ χά-
ριν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι'
ἀσφάλειαν †.

† Ἔιχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ἡ †.

DCXXVIII. Sine anno.

Monasterium S. Pantaleemonis traditur monachas Eleodoraē.

† Ἐπεὶ ἔτι ζωῆς τῆς μοναχῆς κυρᾶς Μακρίνης τῆς Θεολογισ-
σῆς ἐκείνης συμφέρον καὶ δίκαιον τῇ ἡμῶν μετριότητι ἐκρίθη ὑπὲρ
τῶν δύο μονοδρίων, τοῦ τε εἰς ὄνομα τιμωμένου τοῦ ἁγίου καὶ ἱαμα-
τικοῦ Παντελεήμονος, εἰς ὃ εὐρίσκεται αὕτη, καὶ τοῦ ἑτέρου, τοῦ ἐπ'
ὄνόματι τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος, τῆς ἐλπίδος τῶν
ἀπελπισμένων, εἰς ὃ νῦν εὐρίσκεται ὁ ποτὲ ἀνὴρ αὐτῆς, ὁ μοναχὸς
Ἰγνάτιος ὁ Θεολογίτης, χωρισθῆναι οὐ μόνον αὐτῷ ἀπ' ἀλλήλων,
ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν ἅπαντα βίον μερισθῆναι ἐπ' ἴσης, καὶ τὸν μὲν ἡμίση
λαβεῖν τὴν μοναχὴν Μακρίναν καὶ τὸ μονοδριον αὐτῆς, ὡσαύτως καὶ
τὸν μοναχὸν Ἰγνάτιον τὸν ἕτερον ἡμίση καὶ τὸ μονοδριον αὐτοῦ, καὶ
ποιεῖν ἕκαστον, ὡς ἂν ἐθέλοι, ἐν αὐτῷ καὶ μὴ ἐνοχλεῖσθαι τὸν ἕνα
ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, ὃ δὴ καὶ γεγονέναι ἀρμοδίως καὶ καλῶς συνέβη,
καὶ ἐπ' ἴσης μερισθέντων ἔλαβε μὲν ἡ μοναχὴ τὸ καλλίον αὐτῆς, τὸ
τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα καὶ τὸν ἡμίση βίον,
ὡσπερ καὶ ὁ μοναχὸς, καὶ τούτοις ἐχρήσατο, καὶ τοῖς ἐπὶ τὸ κρεῖττον
συστάσειός τε καὶ αὐξήσεως αὐτῶν ἐπεμελεῖτο, μηδεμίαν ὑφίσταμένη
παρὰ τινος διενόχλησιν ἢ ἐπήρειαν ἕνεκεν τῆς τούτου κατοχῆς καὶ
δεσποτείας. ἐπεὶ τοίνυν ἀρτίως τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν ἡ μοναχὴ, κατα-
λιποῦσα τὸ ἑαυτῆς μονοδριον ἔρημον πάσης κηδεμονίας, ἡ μετριότης
ἡμῶν, πρόνοιαν ποιήσασθαι τούτου ἀνάγκην ἔχουσα, ὡς ἂν μὴ δια-

φθαρῆ, ἐπεὶ εὗρεν τὴν τιμιωτάτην ἐν μοναχαίς, κυρὰν Ἐλεοδώραν τὴν Ταρχανειώτισσαν, καλὴν τε (καὶ) ἐνάρετον οὖσαν καὶ δυναμένην ἀρκούντως καὶ ψυχῶν προστασίαν καὶ μονοδρίου προστήναι, παραδίδωσι τοῦτο πρὸς αὐτὴν ἀπὸ τῆς σήμερον διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος, ὡς ἂν κατέχη τοῦτο ἐφ' ὄρω πάσης τῆς ζωῆς αὐτῆς, καὶ τῆς τοῦτου ἐπιμελῆται τάξεώς τε καὶ συστάσεως καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον αὐξήσεως, εἰσάγῃ τε ἐν αὐτῷ, ὡς ἂν ἐθέλοι καὶ ἀποδέχεται, ἐξάγῃ τε αὐτὰς μὴ ἀρεσκοῦσας αὐτῇ, φρονιζῆ δὲ καὶ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, καθὼς δυναμείως τε καὶ εὐπορίας ἔχει. ὀφείλει τοίνυν, ἐπιλαβομένη τοῦτου, ἀνενόχλητος διατηρεῖσθαι ἀπὸ πάντων καὶ ἀνεπηρέαστος καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἰγνατίου· εἰ γὰρ ποτε πειραθεῖη ἢ αὐτὸς ἢ ἄλλος τις τοῦ μέρους αὐτοῦ ζητεῖν κητορίαν ἔχειν ἐν αὐτῷ, ὑπὸ ἀφορισμὸν φρικώδη καὶ βαρύτερον ἔχει τοῦτον ἢ μετριότης ἡμῶν, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ εἴη, ἐκάτερον γὰρ κελλίον διακρίσει τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐλευθέρων γέγονε ἀπὸ τοῦ ἑτέρου, καθὼς καὶ τὸ περὶ τοῦτου τότε προβὰν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μέρος διέξεισι, μόνον δὲ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ὀφείλει ἀνακρίνεσθαι αὕτη καὶ τοῦ κατὰ καιρὸν τοῦ πατριαρχικοῦ ἰθύνοντος οἰακας, μὴ μέντοι γε ὅπως ἔχειν αὐτὴν ἄδειαν παρακελευόμεθα παραπέμπειν τὸ ῥηθὲν μονόδριον ἢ ζωσα ἢ ἀποθνήσκουσα πρὸς ἕτερον πρόσωπον, ἀλλ' αὐτὴ μὲν πράξει οὐκ ὀφείλει τοιοῦτόν τι ἐν αὐτῷ ποτὲ οὐδὲν, πᾶν δὲ τὸ γενησόμενον τοιοῦτον πράξει ὀφείλει ὁ κατὰ καιροὺς εὐρισκόμενος πατριάρχης. τοῦτου γὰρ χάριν ἀκολούταται αὐτῇ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DOXXIX. Sine anno.

Patriarcha metropolitanam Stauropoleos rogat, ut ecclesiam Cypoleos adiuvet, eumque vituperat, quod Moysen quemdam ordinaverat.

† Ἐρωτάτε μητροπολίτα Σταυροπόλεως, ὑπέριτε καὶ ἔξαρχε πάσης Καρίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργέ· χάρις εἴη ἀπὸ θεοῦ καὶ εἰρήνη τῇ σῇ ἱερότητι. πολὺς ἤδη παρήλθε καιρὸς, καὶ οὐδὲν ἐμάθομεν περὶ τῶν ὑγείων τῆς σῆς ἱερότητος, ὃ καὶ χρῆζομεν καὶ ἀποδεχόμεθα ἵνα γίνηται παρ' ἡμῶν, τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς οἶδαμεν ὡς οὐκ ἀγνοεῖ ἡ σῇ ἱερότης· ὑπὸ γὰρ τῆς πολλῆς ἐπιθέσεως τῶν ἀσεβῶν πάντα τὰ τῆς μεγίστης

πόλεως ὠραία ἠφρανίσθη καὶ ἀπώλετο, ἐσμέν οὖν καὶ ἐν μεγάλῃ περιστάσει καὶ ἐνδείᾳ καὶ μάλιστα τὸ μέρος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, πάντων τῶν προσόδων αὐτῆς ἔξω ἀποκλεισθέντων καὶ κρατηθέντων τῇ ἀμυθῆτι καὶ μακρᾷ μάχῃ καὶ τῷ ἀνοπερβλήτι ἀποκλεισμῷ διὰ τοῦτο συνελαθέντες τῇ πολλῇ ταλαιπωρίᾳ ἐξελεξάμεθα τὸν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ καθηγουμένον, ἀρχιμανδρίτην καὶ πρωτοσύγκελλον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς, τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ ἁγίου μου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου καὶ ἐπικεκλημένης τῶν Μαγγάνων, κῦρ Λουκᾶν, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν υἱὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡς ἂν ἴδῃ τινὰς τῶν φιλοχρίστων, καὶ συμβουλεύσῃ καὶ παρακινήσῃ αὐτούς, ἵνα ποιήσωσι συγκρότησιν ὑπὲρ συστάσεως καὶ βοηθείας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς μητροπόλεως, πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ καθόλου γένους τῶν χριστιανῶν καυχήματος. ἐπεὶ οὖν ἐσταλαμεν τοῦτον καὶ εἰς ἕτερα μέρη τῶν χριστιανῶν ὑπὲρ τῆς κοινωφελοῦς τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ δουλείας, μέλλει δὲ καταλαβεῖν καὶ αὐτόθι εἰς τὴν σὴν ἱερότητα, τοχέτω καὶ παρ' αὐτῆς εὐνοίας, συνδρομῆς καὶ ἀναπαύσεως τῆς προσηκούσης, καὶ τῇ ἐνούσῃ σοι ἀρετῇ καὶ πνευματικῇ ἐπιστήμῃ ἰδὲ καὶ τινὰς τῶν αὐτόθι φιλοχρίστων, καὶ σὺνδραμε εἰς τὸ, νὰ ποιήσωσιν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν συνεισφοράν καὶ ἔρανον· πολλῶν γὰρ δεομένη ἀναλωμάτων εἰς τε τοὺς πενομένους τοῦ κλήρου καὶ εἰς περιποίησιν αὐτῆς καὶ λυχνοκαΐαν, οὐδὲ ὀλίγων εὐπορίαν ἔχει, διὰ τοῦτο χρεῖα πολλῆς συνδρομῆς καὶ ἐπιμελείας εἰς τοῦτο. οἴδαμεν δὲ, ὡς ἡ σὴ ἱερότης, καὶ μηδενὸς κινουόντος, πρόθυμος αὐτομάτως εἰς ταῦτα τοχέανη, διὰ τοῦτο καὶ θαρροῦντες οὐ πολλῶν λόγων δεόμεθα, ἡγουμένοι, καὶ τοὺς ῥηθέντας ἱκανὴν παρακίνησιν οὔσαν. περὶ τοῦ μοναχοῦ Μωυσέως τοῦ εὐρισχομένου ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, κῦρ Καλλίστου, ἤκουσεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἐχειροτόνησας τοῦτον διάκονόν· οὐδόλως οὖν παρεδέξατο τοῦτο ὡς ἀληθές, οὐδὲ γὰρ ἔμελλε τοῦτο γενέσθαι παρά τῆς σῆς ἱερότητος, ἅτε τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐθῶν πείραν οὐκ ὀλίγην ἐχοῦσας, πῶς γὰρ ἂν καὶ ὄλως προβῆναι τὸ τοιοῦτον ἔργον συνεχώρησας; ὁμως εἴπερ ἐποίησας τοῦτο, τίσι μαρτυρίαις χρησάμενος ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦτον εἰς βαθμὸν ἱερατικόν προβῆναι δεῖν ἔκρινας; εἰ μὲν τῶν Ροδίων τὴν μαρτυρίαν, ὡς τῆς αὐτῆς χώρας πολίτην, καὶ μὴν αὐτὸς τὸν χρόνον

τὸν τῆς ἀκμῆς σχεδὸν ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει διεβίβασε, πῶς οὖν ἐμαρ-
 τύρησαν οἱ Ῥόδιοι ἄνθρωπον τὸν ἔξω τῆς χώρας αὐτῶν τοσοῦτον δια-
 τρίψαντα χρόνον; ἀλλ' οὐδὲ ἔχει ἡ σὴ ἱερότης εἰπεῖν, ὡς μαρτυρίας
 τῶν ἀγίων αὐτοῦ καλογήρων ἢ γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος συστα-
 τικὸν ἐπεφέρετο, ὅπερ ἰδὼν ἐχειροτόνησας αὐτόν. εἴπερ οὖν ὅλως ἐποίη-
 σας τοῦτο, θαυμάζω, εἰς ποῖον πρᾶγμα ἐδραζόμενος καὶ ἀναπαύων τὴν
 συνείδησιν δίκαιον ἔκρινας τοῦτο· εἰ μὲν γὰρ ἠγνόεις τοὺς καλογή-
 ρους αὐτοῦ, καὶ ὡς ἦν ἡ προαίρεσις αὐτῶν, ἐγίνωσκας· ὅτι τοὺς ἑαυ-
 τῶν οὐκ ἐβούλοντο προβιβάζειν εἰς ἱερατικὸν βαθμὸν, καὶ διὰ τοῦτο
 αὐτὸν εἶων μένειν ἐν τῇ τῶν ἰδιωτῶν τάξει, ἴσως καὶ τότε ψυχρὰ τις
 ἐμελλεν εἶναι ἀπολογία· ἐπεὶ δὲ ἐκείνοι πάντας τοὺς ἑαυτῶν ἠθέλον
 προκόπτειν, θῆλον, ὡς τοῦτο οὐκ ἔκριναν ἱκανόν, διὰ τοῦτο καὶ εἴα-
 σαν μένειν ἐν τῇ τῶν ἰδιωτῶν τάξει. ὅμως ἡ μετριότης ἡμῶν οὐ πα-
 ραδέχεται ὅλως τοῦτο ὅτι ἐπράχθη· εἰ δὲ ἐγένετο, παρόντας αὐτόθι
 καὶ τοῦ ἡμετέρου καλογήρου, ἡ προσήκουσα διόρθωσις γενέσθω παρὰ
 τῆς σῆς ἱερότης, ὅπου γε καὶ ταύτης γενησομένης, ἡ σὴ ἱερότης
 οὐ διὰ τοῦτο ἀνέγκλητος· εἰ δὲ καὶ τῆς αἰτίας μενούσης καὶ τοῦ
 παρανόμου ἔργου ἀδιορθώτου, τί χρῆ νομίζειν περὶ τοῦ τοῦτο ἐργα-
 σαμένου; γινώσκω, ὡς ἀκριβῶς ἐπίσταται ἡ σὴ ἱερότης τὰς τῶν ἱερῶν
 κανόνων περὶ τῶν ποιούντων θείας ἀποφάσεις, διὰ τοῦτο χρεῖα διορ-
 θώσεως, εἴπερ ὅλως συνέβη τοιοῦτόν τι. ἐπιμελήθητι δὲ, ὡς ἂν πληρο-
 φορηθῇ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν παρὰ τοῦ καλογήρου μου καὶ τῆς
 σῆς ἱερότης, εἴπερ ὅλως ἐγένετο τοιοῦτόν τι, ὡς ἔλαβε τὴν προσή-
 κουσαν κανονικὴν διόρθωσιν· εἰ δὲ τὸ μὲν παράνομον προέβη, ἡ κα-
 νονικὴ δὲ διόρθωσις οὐκ ἐπηκολούθησε, ἀνάγκην ἔξει ἡ μετριότης
 ἡμῶν, πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι δίκαιον καὶ κανονικόν, τὴν δὲ
 τούτων τῶν πραγμάτων ἔκβασιν καὶ τίνων ἄπτεται, πάντως οὐκ ἀ-
 γνοεῖς, οὐδὲ γὰρ ὀλίγον ἐμέλησε τοῖς ἱεροῖς καὶ θεοῖς κανόσι περὶ
 τούτων, ἀλλὰ πρὸ πάντων περὶ τῆς τοῦ χειροτονουμένου ἀκριβείας καὶ
 ἐναρμοστίας καὶ καθαρότητος καὶ εἶπον καὶ διετάξαντο, καὶ ποινὰς
 προσηκούσας εἰς τε τὸν χειροτονοῦντα, εἰς τε τὸν χειροτονουμένον
 ἐπέθησαν· οὐδὲ γὰρ εἰς χρήματα ἐνι ἢ ζημίαι, ἀλλὰ εἰς κατατρο-
 φὴν καὶ φθορὰν τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ ὃ μὴ χειροτονηθεὶς
 ἀξίως καὶ κατὰ τὴν τάξιν τὴν κανονικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν. εἰ μὲν
 οὖν οὐκ ἐγένετο τοιοῦτόν τι, μηδὲ γενέσθω· εἰ δὲ προέβη, παυσάτω

τοῦτο ἢ σὴ ἱερότης τὸν τοιοῦτον τοῦ μὴ ἐνεργεῖν τι κανονικῶς, καὶ παντάπασι ἀργήσον καὶ κώλυσον αὐτὸν πάσης ἱερατικῆς ὑπηρεσίας. εἰ δὲ τὸ μὲν ἔργον ἐγένετο καὶ μένει ἀδιόρθωτον, καθὼς πληροφορηθῆ ἢ μετριότης ἡμῶν παρὰ τοῦ καλοῦ ἡρώου αὐτῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπὸ τῆς σῆς ἱερότητας, μέλλει καὶ γράφαι καὶ πράξαι τότε. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητας †.

DCXXX. Sine anno.

Controversia dirimitur.

† Ὁ ἀπὸ τῆς πολιτείας ἀρχόντων κῦρ Ἀνδρέας ὁ Ἀργυροπούλος, κατὰ πνεῦμα οἴος τῆς ἡμῶν μετριότητος, συνοδικῶς εἰς τὴν ἡμῶν ἀναδραμῶν μετριότητα, ἐγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ τοῦ ἱερομονάχου κῦρ Μακαρίου, ὡς ἐπιτρόπου τοῦ Ἀπλοραύδη Μιχαὴλ ἐκείνου, εἰπὼν, ὡς ἐν τῇ Βιδρίνῃ εὐρισκομένων αὐτῶν καὶ διένεξιν ἔχοντος κῦρ Ἀργυροπούλου μετὰ τινος ἐκείθεν, ὀνόματι Μιχαὴλ τοῦ Λαχουμαρά, τεθείκασιν ἄμφω ἐκ κοινῆς συμφωνίας εἰς τὸν Ἀπλοραύδην χάλκωμα τοῦ Λαχουμαρά ὑπερπύρων ἑκατὸν εἴκοσι, ὑποσχεθέντος δι' οἰκιοχείρου γράμματος τοῦ Ἀπλοραύδη, μηδενὶ δοῦναι τὸ χάλκωμα, πρὶν ἂν ἀμφότεροι παραγένωνται, καὶ καθαρῶς ἀναφανῆ τὸ χρέος τοῦ Ἀργυροπούλου, καὶ συμφωνήσουσι δοῦναι ταῦτα πρὸς αὐτόν· ὃ δὴ χάλκωμα προβάλλονται νῦν οἱ τοῦ Ἀπλοραύδη κληρονόμοι, ὅτι ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ἀπὸ τοῦ Ἀπλοραύδη, ὡς βίον τοῦ Λαχουμαρά, διὸ καὶ ἐζήτησαν ἀντικριθῆναι τῷ ῥηθέντι ἐπιτρόπῳ ἐκείνου. διαμνηθεὶς δὲ καὶ ὁ ἱερομόναχος καὶ παραγενόμενος καὶ τούτων ἀκροσάμενος καὶ ἀκολογήρασθαι προτραπεὶς, ἐνεφάνισε μὲν ἀπόδειξιν τῶν βεστιαρικῶν ἀρχόντων, ὅτι παρέλαβον καὶ εἰσεκόμισαν εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιαριὸν ἀσήμιον κομμάτια, καὶ ὑπέρπυρα τοῦ Λαχουμαρά ἀπὸ τοῦ Ἀπλοραύδη, οὐ μὴν ὀρισμένως, ὅτι καὶ τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ χρέος τοῦ Ἀργυροπούλου ἔλαβον χάλκωμα, ἐπειδὴ τὰ ὑπέρπυρα εἶπεν ὁ ἱερομόναχος τίμημα εἶναι τοῦ χαλκώματος, ἐφαίνετο δὲ, ὡς οὔτε ἐνδοσίην εἶχεν ὁ Ἀπλοραύδης πωλῆσαι αὐτὸ καὶ ὑπέρπυρα ποιῆσαι, οὔτε ἢ ἀπόδειξις ἐμὲμνητο ὅλως, ποσῶς ὑποκείσθαι τὰ ὑπέρπυρα εἰς χρέος τοῦ Ἀργυροπούλου, τίμημα ὄντα τοῦ χαλκώματος, ἀλλ' οὐδ' ὁ Ἀπλοραύδης ἐφαίνετο ταῦτ' ἀπαιτούμενος, τὸ ταχὼν μνησθεὶς περὶ τοῦ Ἀργυροπούλου ἢ πρὸς τινὰ ἐξείπων, ὡς ὑπόκεινται ταῦτ'

εις χρέος αὐτοῦ. ἐπεὶ ταῦθ' οὕτως ἀνεφάνη συνοδικῶς, καὶ οὐδὲν εἶχεν ἰσχυρὸν ὁ ἱερομόναχος πρὸς ταῦτ' ἀντειπεῖν, ἔστερξε καὶ ὑπεσχέθη συνοδικῶς ὁ ἱερομόναχος, ἵνα ὁπόταν, τοῦ Λαχουμαρᾶ ἐλθόντος, ἀποδειχθῆ καθαρῶς τὸ τοῦ Ἀργυροπούλου χρέος, ἐνέχηται αὐτός ἀντὶ τοῦ Ἀπλοραύδη, ὅθενδήποτε εἰς τὴν τοῦτου ἀπόδοσιν προσυμένου εἰς ὑπέρπυρα ἑκατὸν εἴκοσιν ἢ καὶ ὀλιγότερα, πλείω δὲ δειχθέντος μὴ ἐνέχεσθαι αὐτὸν ἢ πλείω τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἀπαιτῆσθαι, ὅθεν ἐπεὶ τοῦτο καὶ ὁ Ἀργυρόπουλος ἔστερξε καὶ ἠρκέσθη, διέγνω τοῦτο καὶ ἀπεφήνατο ἡ μετριότης ἡμῶν, τοῦ χρέους ἀναφανέντος, ἐνέχεσθαι τὸν ἱερομόναχον εἰς ἑκατὸν εἴκοσιν ὑπερπύρων ἀπόδοσιν, ἢ εἴπερ ἀποδειχθῆ τὸ χρέος, καὶ ἐπ' ἔλαττον, πλείω δὲ τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ὑπερπύρων μηδέποτε αὐτὸν ἀπαιτῆσθαι, ὥσπερ καὶ συνοδικῶς ὑπεσχέθη καὶ ἔστερξεν ἐκουσίως. ὅθεν καὶ δι' ἀσφάλειαν τοῦ Ἀργυροπούλου γέγονε πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

DCXXXI. Sine anno.

Lis diiudicatur.

† Ὁ ἐξ ἔθνων Γεώργιος, ὁ τῆς τοῦ Κεχορτασμένου μητρὸς ἐκείνης ἀπελευθέρως, καὶ ἑτέραν ἐγκλησιν ἐκίνησε συνοδικῶς κατὰ τοῦ Πεπαγωμένου, τοῦ πατρῷου τοῦ τῆς Κεχορτασμένης ἐγγόνου τοῦ Ἰανούλου ἐκείνου, ὡς καταστάντος τοῦ Πεπαγωμένου κληρονόμου τοῦ πραγόνου αὐτοῦ τοῦ Ἰανούλου ἀποθνήσκοντος, ἐζήτησε δὲ, ὡς συντροφίαν ποιήσαντο τοῦ Ἰανούλου μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μαγκικεῖον αὐτοῦ, καὶ τοῦ μὲν Ἰανούλου βαλόντος τὸ ἄλογον αὐτοῦ καὶ τὸ ἐργαστήριον, τοῦ δὲ Γεωργίου εἰς τὴν τοῦ μαγκικεῖου ἐνθήκην ὑπέρπυρα τριάκοντα, εἶτα διαλυσάντων τὴν συντροφίαν αὐτῶν, ὁ μὲν Ἰανούλος ἔλαβε τὸ τε ἄλογον αὐτοῦ καὶ τὸ μαγκικεῖον, τὰ δὲ γε τοῦ Γεωργίου ὑπέρπυρα ἐφθάρησαν, καὶ ὀφείλει αὐτῷ ταῦτα ὁ Ἰανούλος. παρὼν δὲ καὶ ὁ Πεπαγωμένος καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἡρνεῖτο, καὶ οὐδὲν εἰς ἐνθήκην βαλεῖν τὸν Γεώργιον ἔλεγε, καὶ ἐζήτηε ἀπόδειξιν ἀπὸ τοῦ Γεωργίου, ἔλεγε γὰρ δανείζεσθαι αὐτοὺς καὶ οὕτω κινεῖν τὸ μαγκικεῖον, μηδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ καταβαλεῖν τὸν Γεώργιον. ἐπεὶ δὲ μάρτυρας παρήγαγε καὶ ἤδη διδαχθέντες τὸ τοῦ ἀφορισμοῦ βάρος καὶ τοῦτο δεξάμενοι λέγειν ἤρξαντο περὶ τούτου, ἐπεφωνήθη δὲ καὶ ὁ Πεπαγω-

μένος, ὡς εἴπερ γινώσκει τοῦτο καὶ ἐκουσίως καλύπτει ἐπηρεαστικῶς, ἀπαιτῶν μάρτυριαν καὶ ἀναγκάζων ἀφορίζεσθαι ἀνθρώπους, ἀφωρισμένος ἔσται αὐτός, καὶ δίκην προσποιίσει καὶ ὑπὲρ τούτου, μεταβαλὼν ὁ Πεπαγωμένος ὁμολόγησεν, αὐτός πεποιηκέναι αὐτοῖς τὸν τῆς συντροφίας λογαριασμόν καὶ εὑρεθῆναι ὑφειλόμενα τῷ Γεωργίῳ ἀπὸ τοῦ Ἰανούλου ὑπέρπυρα δεκαπέντε καὶ ὑφειλόμενα κατεπέκεινα τούτῳ καὶ τῷ Ἀληθινῷ ὑπὲρ σιταρίου μουζουρίων ἡκτὼ ὑπέρπυρα δέκα. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς μοχθηρὰ ἐζήτηι ὁ Γεωργίος ἀπὸ τοῦ Πεπαγωμένου ὑπέρπυρα πέντε, ὁ δὲ Πεπαγωμένος ἔλεγε, αὐτῷ δοῦναι ταῦτα εἰς προσκεφαλοένδουσιν, ἀπητεῖτο δὲ βάρος ἀφορισμοῦ δέξασθαι, ὡς διὰ ταῦτα ἔδωκεν αὐτῷ τὴν προσκεφαλοένδουσιν, καὶ οὐ δι' ἕτερα ἐπτά ὑπέρπυρα, ἀ ἐχάωσεν ἡ γονὴ τοῦ Πεπαγωμένου, τοῦ Γεωργίου ὄντα· ἐπεὶ οὐκ ἠθέλησε δέξασθαι τοῦτο, κατεδικάσθη ὑφείλειν καὶ ταῦτα. διέγνω οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν, τὰ μὲν πέντε ὑπέρπυρα δοῦναι ἀρτίως τῷ Γεωργίῳ τὸν Πεπαγωμένον, ὡς αὐτὸν ταῦτα λαβόντα, τὰ δὲ δεκαπέντε τοῦ Γεωργίου τῆς ἐνθήκης, καὶ τὰ δέκα τοῦ Χρυσοβέργη τοῦ Ἀληθινοῦ, τῆς δοθείσης τῷ Πεπαγωμένῳ διωρίας παρελθούσης, εἰ μὲν καταδέξεται ὁ Πεπαγωμένος τὴν τοῦ Ἰανούλου κληρονομίαν, ἀποδώσει καὶ ταῦτα παραυτίκα, ὡς καὶ τὰ ἄλλα χρεὰ ἐκείνου· εἰ δὲ παραιτήσεται τὴν κληρονομίαν, δεξάμενος ὄρκον ἀποκρυβῆς, καταθήσει πᾶσαν τὴν ἐκείνου περιουσίαν, καὶ δοθήσονται καὶ ταῦτα ἀναλόγως καὶ ἄλλα χρεὰ ἐκείνου, ὅσον ἂν ἐξαρκέσει ἡ ἐκείνου περιουσία. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DCXXXII. Sine anno.

Controversia dirimitur.

† Ἀνέδραμεν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ ὁ μικρὸς Ἰωάννης, καὶ ἐγκλησιν ἐκίνησε κατὰ τῆς τοῦ Τζελεβοῦ ἐκείνου γυναικὸς Μαρίας, τῆς ἀναδεξαμένης αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος, εἰπὼν, ὡς ἀποθανούσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ καταλειφθέντος ὄρφανος αὐτοῦ παντελῶς μετὰ καὶ μιᾶς τινος μικρᾶς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἀνεδέξατο αὐτοῦς ἡ τοῦ Τζελεβοῦ γονὴ, ὡς ἀνέτρεφε καὶ συνέζησεν ἀνδρὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὡραν ἤδη γάμου λαβοῦσαν, ἣ καὶ δέδωκεν εἰς προῖκα καὶ ἄλλα ἀφ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ καὶ ἅπερ εὑρέθησαν ἐν τῷ θανάτῳ τῆς μητρὸς αὐτῶν, ἅπερ ἦσαν σχολαρίκια

καὶ ἕλη τις ὀσπητικὴ καὶ ὑπέρπυρα ἀπὸ ἀνεμοθύλωνος εἴκοσι καὶ ὀκτώ ἀπὸ ὀσπητίου. τῆς οὖν ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀποθανούσης ἀντεστράφησαν πάλιν πρὸς τὴν τοῦ Τζελεβοῦ τὰ δοθέντα ἐκείνη εἰς προίκα, ἀφ' ὧν τὰ μὲν ἔδωκεν αὐτῷ, ἐζήτει δὲ καὶ τὰ πλείω, ἤγουν ὑπέρπυρα τὰ εἰκοσιοκτῶ, κρυσντήριον, τὰ σχουλαρίκια καὶ ἄλλα βιωτικά τινα εἶδη. παρούσα δὲ καὶ ἡ κυρὰ αὐτοῦ καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπέισα, ὡμολόγησε, τὰ τε ὑπέρπυρα καὶ τὰ εἶδη δοθῆναι παρ' αὐτῆς τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἀφήκε ταῦτα ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, πλὴν ἀπὸ τῶν ὑπερπύρων εἶπεν ὡς ἐποίησε τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ ῥοιχὸν τὰ ἑὶ ὑπέρπυρα, ὃ καὶ ἐφόρει χρόνους ἑπτὰ, συνοικοῦσα τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ καταλυθὲν ἤδη ἀφήκεν αὐτὸ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς μιᾷ τινι γυναικὶ καὶ γνωρίμῳ αὐτῆς· τὰ δὲ δεκατέσσαρα ὑπέρπυρα ἐξωδίασεν εἰς κηδεῖαν καὶ εἰς μνημόσυνα ἐκείνης, ἐξωδίασε δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τε κηδεῖαν τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ τροφεία αὐτῶν· περὶ δὲ τῶν σχουλαρικίων εἶπεν, ὡς ἐχάωσε ταῦτα ἡ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἔτι ζῶσα, ἐποίησε δ' ἐκείνη ἄλλα ἀνε' ἐκείνων αὐτῆ ἡ κυρὰ αὐτῆς ἡ τοῦ Τζελεβοῦ, ἃ καὶ δέδωκεν αὐτῷ νῦν· τὸ δὲ κρυσντήριον καὶ προσκεφαλοένδυσιν εἶπεν ἔχειν, καὶ ὡς δίδωσι ταῦτα ἀρτίως πρὸς αὐτόν. τούτων οὖν οὕτως ἀναφανέντων πάλιν ὁ Ἰωάννης μεταβαλὼν εἶπεν, ὡς ἀπὸ κόπου αὐτοῦ καὶ ἐνεργείας ἔλαβεν ὑπέρπυρα αὐτῆ δεκαπέντε, καὶ ἐζήτει καὶ ταῦτα· ἀπελογήθη οὖν καὶ περὶ τούτων ἡ κυρὰ αὐτοῦ, ὅτι συντροφίαν ἐποίησεν εἰς γάλα μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτῆ τὸ ἐργαστήριον καὶ κακάβια καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα καὶ ἐργαλεῖα, τὰς τε χρεῖας πάσας τὰς εἰς τοῦτο, ὃ δὲ μικρὸς ἐδούλευε μόνον μετ' αὐτῆς· κέρδους οὖν εὐρεθέντος ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τριάκοντα ὑπερπύρων, ἔλαβεν αὐτῆ τὰ δεκαπέντε, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης τὰ δεκαπέντε. ἐπεὶ οὖν καὶ εἰς ταῦτα οὐδὲν εἶχεν ἀντειπεῖν ὁ Ἰωάννης, διέγνω καὶ ἀπεφήνατο ἡ μετριότης ἡμῶν, λαβεῖν αὐτὸν τὸ τε κρυσντήριον καὶ τὴν προσκεφαλοένδυσιν καὶ οὕτως ἀδιάσειστον διατηρεῖν αὐτὴν τὴν κυρίαν αὐτοῦ Μαρίαν, τὴν τοῦ Τζελεβοῦ γυναῖκα, ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀνεπηρέαστον καὶ μᾶλλον εὐχαριστεῖν αὐτῆ, ὅτι ἀνέθρεψε καὶ αὐτόν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, πολὺ ἀγαθὸν ἐνεδείξατο εἰς αὐτούς. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DCXXXIII. Siue anno.

Lis diiudicatur.

† Ὁ ἀπὸ τῶν πιστοτάτων βαράγκων, κατὰ πνεῦμα υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύριος Σίμων, ἐγκλησὶν ἐποιήσατο κατὰ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, τοῦ Καππάδοκος Χαρσειανίτου, τοῦ ἱατροῦ, καὶ ἐζήτησεν, ὡς ἐπεὶ ἀποδημοῦντος αὐτοῦ ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ μὲν αὐτοῦ, γονὴ δὲ τοῦ Χαρσειανίτου, Εὐδοκία ἢ Ἐσκαματισμένη, ἀναλαβεῖν, εἴ τι περιέρχεται αὐτῇ δίκαιον, κατὰ νόμους ἀπὸ τε τῆς προικὸς αὐτῆς ἀφιέναι πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς μὴ, ἥτις ἐπροσῆτο εἰς ὑπέρπυρα ἑξακόσια, καὶ ἀπὸ ἄλλου βίου καὶ δικαίων αὐτῆς. παρῶν δὲ καὶ ὁ Καππάδοξ καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπείς, διαθήκην ἐνεφάνισε τῆς Ἐσκαματισμένης, διαλαμβάνουσας, μόναι τὰ τρίτα τῆς προικὸς αὐτῆς ἀφιέναι πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, μὴ μέντοι ἀπὸ τῶν νομιμικῶν αὐτῆς ἢ τῶν θεωρέτρων, καὶ οὐδὲ ἐκείνης τὸ τρίτον ἐκ πάντων, ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπέρπυρα διακόσια ὄντα ἤφειε πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, τὰ δὲ ἄλλα εἶδη κατελίμκανε, ἵνα λάβῃ τὸ ἀνήκον αὐτῇ τρίτον τῆς προικὸς αὐτῆς ὁ κύριος Σίμων, ὁ πατήρ αὐτῆς, καὶ εἰς τιμὴν, ἣν ἔλαβε ταῦτα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἅπερ παρὰ τὸ δίκαιον διεγνώσθη ποιῆσαι ἢ τοῦ κυρίου Σίμωνος θυγάτηρ, ἀπεικίας γὰρ τῆς περιουσίας αὐτῆς ὄφειλε τὸ τρίτον τῇ πατρὶ αὐτῆς, κυρίῳ Σίμωνι, καὶ οὐ τὸ τρίτον μόνης τῆς προικὸς αὐτῆς, ὡπερ καὶ ἡ προίξ αὐτῆς. καὶ περὶ τῶν εἰδῶν δὲ διεγνώσθη, ὅτι τὴν διατίμησιν αὐτῶν ὄφειλε ὁ Καππάδοξ, καὶ οὐχὶ τὰ εἶδη ἢ τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ἔλαβε ταῦτα· ἐπεὶ δὲ τὰ εἶδη τοιαῦτα εἶναι δισχυρίσατο τὸ μέρος τοῦ Καππάδοκος, οἷα καὶ παρέλαβεν αὐτὰ, καὶ ὡς εἶπερ ἐλαττωθῶσι νῦν ἀφ' ἧς ἐδόθησαν τότε τιμῆς, οὐ διὰ τὸ κατατριβῆναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κορυφωθῆναι αὐτὰ τότε συμβήσεται τοῦτο, διέγνω καὶ περὶ τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν θεωρηθῶσι τὰ εἶδη, καὶ ὅσα μὲν ἐλαττωθῆσαν ἀπὸ κατατριβῆς τινος, τιμηθῆναι νῦν καὶ παραδοθῆναι τῇ κυρίῳ Σίμωνι, ὅσα μέντοι αὐτῶν ἄφικτα πάντῃ μεμενῆκασιν καὶ τοιαῦτα, οἷα παρεδόθησαν τῇ Χαρσειανίτῃ, ταῦτα δέξασθαι τὸν κύριον Σίμονα εἰς τὴν πρώτην ἐκείνην τῆς ἐκτιμήσεως τῆς προικὸς τιμὴν, πλὴν ἵνα δοθῶσι τῇ κυρίῳ Σίμωνι καὶ τὰ τρίτα τῶν διακοσίων ὑπερπύρων, ἢ εἶπερ αὐτὰ μὴ περισώζονται, εἶδη διατιμηθέντα ὡς ἔχουσι νῦν τιμῆς, ἐπεὶ τὰ τοῦ χαράγματος

οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ἔχουσι, ἄδικον γὰρ ἐστὶ τὰ μὲν ἐλάττωσιν ἔχοντα εἶδη λαβεῖν πάντα τὸν κύριον Σίμωνα, τὰ δὲ τοῦ χαράγματος μηδεμίαν ἐλάττωσιν ἔχοντα, ταῦτα δέξασθαι τὸν Χαρσειανίτην, καὶ οὕτω γὰρ οὐ λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς περιουσίας τῆς ἰδίας θυγατρὸς κατὰ νόμους· διέγνω· τοίνυν καὶ ἀπεφήνατο ἡ μετριότης ἡμῶν, λαβεῖν τὸν κύριον Σίμωνα ἀπὸ τοῦ Χαρσειανίτου τὸ τρίτον τῆς καθόλου περιουσίας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, ἡγούσιν τῶν θεωρέτρων τῶν νομφικῶν αὐτῆς καὶ τῆς πραικῆς καὶ ἀπὸ τοῦ χαράγματος ἢ τὰ γ' ὑπέρπουρα ἢ εἶδη, ὡς ἔχουσι νῦν τιμῆς. ἐπεὶ δὲ προσβάλετο ὁ Χαρσειανίτης, ὡς πρὸ δέκα μηνῶν δέδωκε ταῦτα πρὸς τὸν τιμώτατον μέγαν σκευοφύλακα, διέγνωμεν, ὡς εἰ μὲν καταδοχῇ τοῦ κυρίου Σίμωνος ἔλαβεν αὐτὰ ὁ μέγας σκευοφύλαξ, ὀφείλει στέργειν αὐτὸ ὁ κύριος Σίμων· εἰ δὲ μόνος αὐτὸς ἔπραξεν, ὃ ἐποίησε, ζητεῖ δὲ νῦν ὁ κύριος Σίμων τὸ δίκαιον αὐτοῦ, τιμηθῆσονται, ὅτε ταῦτα παραλαμβάνει αὐτός. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέοιται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DCXXXIV. Sine anno.

Exhortatio ad clericum insulae Cretae.

† Οἱ κατὰ τὴν περιώνυμον καὶ εὐνομοωτάτην νῆσον τῆς Κρήτης εὐρισκόμενοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ καὶ πνευματικοὶ ἄνδρες καὶ ἀπλῶς πάντες ἱερωμένοι, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος· χάρις ὑμῖν ἅπασιν εἶη ἀπὸ θεοῦ καὶ εἰρήνη. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνώρισε καὶ ἐπληροφορήθη παρὰ πολλῶν τῶν αὐτόθεν ἐρχομένων τὸ παρὰ τοὺς θείους νόμους τε καὶ κανόνας τῶν θείων πατέρων καὶ τὰς ἀγίας διατάξεις τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἀναίδην αὐτόθι καὶ ἀπηρυθριασμένως τολμώμενον, ὅπως οἱ ἱερομόναχοι, οἱ κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσιν ἀποταξάμενοι πράγμασι καὶ σταυρώσαντες ἑαυτοὺς καὶ νεκρώσαντες τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φῶς καὶ ὁδηγία πρὸς σωτηρίαν ταχθέντες εἶναι τῶν λαϊκῶν, ὑμεῖς πρόσκομμα σκανδάλου καὶ αἷτιοι καταστροφῆς καὶ ἀπολείας αὐτοῖς γίνεσθε, συνοικοῦντες παράλογως καὶ παρὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ νόμους μετὰ μοναζουσῶν, ὅπερ οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ πατέρες παντελῶς ἀπηγύρευσαν, ὡς σκανδάλου μὲν πρόξενον τοῖς ἄλλοις, ἀπολείας δ' αἷτιον καὶ γεέννης